

Den Europæiske Unions Tidende

C 183

50. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

4. august 2007

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2007/C 183/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 170 af 21.7.2007	1
	V Øvrige meddelelser	
	RETLIGE MEDDELELSER	
	Domstolen	
2007/C 183/02	Sag C-6/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. juni 2007 — Medipac — Kazantzidis AE mod Venizeleio-Pananeio (PE.S.Y. KRITIS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland) (Frie varebevægelser — direktiv 93/42/EØF — et hospitals erhvervelse af medicinsk udstyr forsynet med EF-mærkning — beskyttelsesforanstaltninger — offentlig indkøbsaftale — kontrakt under tærskelværdien i direktiv 93/36/EØF — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelse)	2
2007/C 183/03	Sag C-127/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 89/391/EØF — artikel 5, stk. 1 — pligt for arbejdsgiveren til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i alle forhold, der er forbundet med arbejdet — arbejdsgiverens ansvar)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 183/04	Sag C-148/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — direktiv 79/923/EØF — kvalitetskrav til skaldyr-vande — udpegning af skaldyrvande — programmer vedrørende formindskelse af forurening — fast-sættelse af kontrolparametre)	3
2007/C 183/05	Sag C-173/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — artikel 23 EF, 25 EF og 133 EF — samarbejdsaftalen EØF-Algeriet — miljøafgift på gasledninger installeret på regionen Siciliens område — afgift med tilsvarende virkning som told)	4
2007/C 183/06	Sag C-246/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Armin Häupl mod Lidl Stiftung & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Patent — und Markensenat — Østrig) (Varemærkeret — artikel 10, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF — ingen reel brug af et varemærke — begrebet »datoen for registreringsprocedurens afslutning«)	4
2007/C 183/07	Sag C-259/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007, straffesag mod Omni Metal Service (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank te Rotterdam — Nederlandene) (Forordning (EØF) nr. 259/93 — affald — kabler bestående af kobber og PVC — udførsel til Kina med henblik på nyttig-gørelse — kategori GC 020 — blandet affald — sammensætning af to materialer, som er opført på den grønne affaldsliste — sådant blandet affald ikke omfattet af listen — følger)	5
2007/C 183/08	Sag C-342/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — ulvejagt)	5
2007/C 183/09	Sag C-358/05: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 2003/54/EF — det indre marked for elektricitet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	6
2007/C 183/10	Sag C-366/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juni 2007 — Optimus — Telecomunicações SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Kapitaltilførselsafgifter — direktiv 69/355/EØF, som ændret ved direktiv 85/303/EØF — artikel 7, stk. 1 — kapitaltilførselsafgift — fritagelse — betingelser herfor — situationen den 1. juli 1984)	6
2007/C 183/11	Sag C-422/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2002/30/EF — luftfart — støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne — en medlemsstats vedtagelse inden for gennemførelsesfristen af foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare)	7
2007/C 183/12	Sag C-424/05 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Sonja Hosman-Chevalier (Appel — løn — udlandstillæg — betingelse fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)	7

2007/C 183/13	Sag C-428/05: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. juni 2007 — Firma Laub GmbH & Co. Vieh & Fleisch Import-Export mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg (Tyskland)) (Eksportrestitution — forordning (EØF) nr. 3665/87 — begrebet »uretmæssig udbetaling af en restitution« — udbetaling af restitutionen på grundlag af en mangelfuld dokumentation — mulighed for at supplere dokumenterne i restitutionssagen under en senere sag om tilbagesøgning og efter udløbet af fristerne i forordningens artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 2, litra a))	8
2007/C 183/14	Sag C-434/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene)) (Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i), og artikel 13, punkt A, stk. 2 — tilrådgørelse mod vederlag for en undervisningsinstitution af en lærer, der er ansat ved en anden undervisningsinstitution)	8
2007/C 183/15	Sag C-445/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Werner Haderer mod Finanzamt Wilmersdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland)) (Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j) — privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau — undervisning givet inden for rammerne af kurser organiseret af voksenundervisningscentre — intet direkte kontraktforhold med eleverne)	9
2007/C 183/16	Sag C-453/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007 — Volker Ludwig mod Finanzamt Luckenwalde (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland)) (Sjette direktiv — moms — begrebet »formidling af lån«)	10
2007/C 183/17	Sag C-56/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. juni 2007 — Euro Tex Textilverwertung GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)) (Associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side — begrebet »produkter med oprindelsesstatus« — brugte beklædningsgenstande)	11
2007/C 183/18	Sag C-64/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. juni 2007 — Telefónica O2 Czech Republic as, tidligere Český Telecom as mod Czech On Line as (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Obvodní soud pro Prahu 3 (Den Tjekkiske Republik)) (Elektronisk kommunikation — net og tjenester — fælles rammebestemmelser — dominerende virksomhed — pligt til sammenkobling med andre operatører — overgangsbestemmelser — direktiv 97/33)	11
2007/C 183/19	Sag C-82/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — miljø — affald — farligt affald — direktiv 75/442/EØF og 91/689/EØF — pligt til at udarbejde og give meddelelse om affaldshåndteringsplaner)	12
2007/C 183/20	Sag C-158/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007 — Stichting ROM-projecten mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene)) (Strukturfonde — tilbagebetaling af fællesskabsstøtte i tilfælde af uregelmæssigheder — manglende offentliggørelse af og underretning om betingelserne for støtteudbetaling — den begunstiges uvidenhed — god tro — retssikkerhed — effektivitet — artikel 10 EF)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 183/21	Forenede sager C-231/06 — C-233/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007 — Office national des pensions (ONP) mod Emilienne Jonkman (sag C-231/06) og Hélène Vercheval (sag C-232/06) og Noëlle Permesaen (sag C-233/06) mod Office national des pensions (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles) (Ligebehandling af mænd og kvinder — lovbestemt pensionsordning — direktiv 79/7/EØF — stewardesser — tildeling af en pension, der svarer til stewardernes pension — indbetaling af udligningsbidrag i form af et engangsbeløb — betaling af renter — effektivitetsprincippet — en medlemsstats forpligtelser i henhold til en dom i en præjudiciel sag)	13
2007/C 183/22	Sag C-321/06: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2002/14/EF — information og høring af arbejdstagerne — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	14
2007/C 183/23	Sag C-333/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — forordning (EF) nr. 261/2004 — luftfart — boardingafvisning og aflysning eller lange forsinkelser — kompensation og bistand til luftfartspassagerer — fastlæggelse af sanktioner)	14
2007/C 183/24	Sag C-339/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2004/116/EF — bilag til direktiv 82/471/EØF — fremstilling af foder — Candida guilliermondii — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	15
2007/C 183/25	Sag C-392/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 2002/15/EF — tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	15
2007/C 183/26	Sag C-170/07: Sag anlagt den 30. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Polske Republik	16
2007/C 183/27	Sag C-221/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Stuttgart (Tyskland) den 2. maj 2007 — Krystyna Zablocka-Weyhermüller mod Land Baden-Württemberg	17
2007/C 183/28	Sag C-225/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Landau/Isar (Tyskland) den 7. maj 2007 — straffesag mod Rainer Günther Möginger	17
2007/C 183/29	Sag C-237/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 14. maj 2007 — Dieter Janecek mod Freistaat Bayern	18
2007/C 183/30	Sag C-238/07 P: Appel iværksat den 14. maj 2007 af Derya Beyatli til prøvelse af kendelse afsagt den 5. marts 2007 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-455/04, Derya Beyatli og Armagan Candan mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	18
2007/C 183/31	Sag C-246/07: Sag anlagt den 22. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	19
2007/C 183/32	Sag C-249/07: Sag anlagt den 23. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 183/33	Sag C-252/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 29. maj 2007 — Intel Corporation Inc. mod CPM United Kingdom Limited	20
2007/C 183/34	Sag C-253/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 29. maj 2007 — Canterbury Hockey Club og Canterbury Ladies Hockey Club mod Commissioners of HM Revenue and Customs	20
2007/C 183/35	Sag C-255/07: Sag anlagt den 30. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	21
2007/C 183/36	Sag C-256/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 31. maj 2007 — Mitsui & Co. Deutschland GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf	21
2007/C 183/37	Sag C-257/07: Sag anlagt den 31. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	22
2007/C 183/38	Sag C-258/07: Sag anlagt den 31. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	22
2007/C 183/39	Sag C-259/07: Sag anlagt den 31. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	22
2007/C 183/40	Sag C-260/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 31. maj 2007 — Pedro IV Servicios, S.L. mod Total España SA	23
2007/C 183/41	Sag C-266/07: Sag anlagt den 5. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	24
2007/C 183/42	Sag C-274/07: Sag anlagt den 7. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Litauen	24
2007/C 183/43	Sag C-284/07: Sag anlagt den 12. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	24
2007/C 183/44	Sag C-289/07: Sag anlagt den 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	25
2007/C 183/45	Sag C-290/07 P: Appel iværksat den 14. juni 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 29. marts 2007 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-366/00, Scott SA, støttet af Den Franske Republik, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2007/C 183/46	Sag C-291/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Regeringsrätten (Sverige) den 15. juni 2007 — Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet mod Skatteverket	27
2007/C 183/47	Sag C-293/07: Sag anlagt den 18. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	27
2007/C 183/48	Sag C-61/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 183/49	Sag C-140/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 21. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Tjekkiet	28
2007/C 183/50	Sag C-297/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik	28
2007/C 183/51	Sag C-322/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	29
2007/C 183/52	Sag C-356/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	29
2007/C 183/53	Sag C-358/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 11. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik	29
2007/C 183/54	Sag C-394/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	29
2007/C 183/55	Sag C-397/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland	29
2007/C 183/56	Sag C-422/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Polske Republik	30
2007/C 183/57	Sag C-490/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik	30
2007/C 183/58	Sag C-509/06 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2007 — Akzo Nobel NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2007/C 183/59	Sag C-15/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. april 2007 — 01081 Telecom AG mod Forbundsrepublikken Tyskland, procesdeltager: E-Plus Mobilfunk GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)	30
Retten i Første Instans		
2007/C 183/60	Sag T-246/99: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. juni 2007 — Tirrenia di Navigazione m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — søtransport — beslutning om at indlede den i artikel 88, stk. 2, EF fastsatte procedure — ny støtte — eksisterende støtte)	31
2007/C 183/61	Sag T-65/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. juni 2007 — Nuova Gela Sviluppo mod Kommissionen (EFRU — afslutning af et fællesskabsstøtteprogram — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål — voldgiftsbestemmelse)	31
2007/C 183/62	Sag T-473/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. juni 2007 — Asturias Cuerno mod Kommissionen (Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til statuten — tjeneste udført for en international organisation — bosættelsespenge — dagpenge)	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 183/63	Sag T-182/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. juni 2007 — Nederlandene mod Kommissionen (Tilnærmelse af lovgivningerne — nationale undtagelsesbestemmelser — Kommissionens afslag på et udkast til dekret, der foregriber sænkningen af Fællesskabernes grænseværdi for partikelemission fra nye dieseldrevne køretøjer — forpligtelse til at udvise omhu og begrundelsespligt — specificiteten af den anmeldende medlemsstats overholdelse af fællesskabsgrænseværdierne for partikelkoncentration i luften)	32
2007/C 183/64	Sag T-346/06 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 7. juni 2007 — IMS mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — direktiv 98/37/EF — formaliteten — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)	33
2007/C 183/65	Sag T-163/07: Sag anlagt den 8. maj 2007 — SC Gerovital Cosmetics mod KHIM — SC Farmec (GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan)	33
2007/C 183/66	Sag T-189/07: Sag anlagt den 4. juni 2007 — Frosch Touristik mod KHIM — DSR touristik (FLUGBÖRSE)	34
2007/C 183/67	Sag T-191/07: Sag anlagt den 31. maj 2007 — Anheuser-Busch mod KHIM — Budějovický Budvar (BUDWEISER)	34
2007/C 183/68	Sag T-200/07: Sag anlagt den 6. juni 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (»222«)	35
2007/C 183/69	Sag T-201/07: Sag anlagt den 6. juni 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (»333«)	35
2007/C 183/70	Sag T-202/07: Sag anlagt den 6. juni 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (»555«)	36
2007/C 183/71	Sag T-207/07: Sag anlagt den 7. juni 2007 — Eurallumina mod Kommissionen	36
2007/C 183/72	Sag T-208/07: Sag anlagt den 5. juni 2007 — BOT Elektrownia Bełchatów m.fl. mod Kommissionen	37
2007/C 183/73	Sag T-209/07: Sag anlagt den 12. juni 2007 — Gaedertz mod KHIM — Living Byte Software (GlobalRemote)	38
2007/C 183/74	Sag T-210/07: Sag anlagt den 11. juni 2007 — RSA Security Ireland mod Kommissionen	39
2007/C 183/75	Sag T-211/07: Sag anlagt den 13. juni 2007 — AWWW mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene	39
2007/C 183/76	Sag T-212/07: Sag anlagt den 15. juni 2007 — Harman International Industries mod KHIM — Becker (Barbara Becker)	40
2007/C 183/77	Sag T-215/07: Sag anlagt den 22. juni 2007 — Donnici mod Parlamentet	40
2007/C 183/78	Sag T-181/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 — Neue Erba Lautex mod Kommissionen	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 183/79	Sag T-378/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen	41
2007/C 183/80	Sag T-266/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. juni 2007 — Kommissionen mod TH Parkner	41
Retten for EU-Personalesager		
2007/C 183/81	Sag F-21/06: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. juni 2007 — da Silva mod Kommissionen (Tjenestemænd — indplacering i lønklasse — stilling som direktør offentliggjort før den 1. maj 2004 — ændring af vedtægten — artikel 2 og artikel 5, stk. 5, i vedtægtens bilag XIII — indplacering i lønklasse under anvendelse af nye bestemmelser, der er mindre gunstige — princippet om retten til karriere)	42
2007/C 183/82	Sag F-38/06: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. juni 2007 — Bianchi mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF) (Personalesag — midlertidigt ansatte — kontrakt på bestemt tid — manglende forlængelse — utilstrækkelig faglig indsats — begrundelsespligt — åbenbart fejlskøn)	42
2007/C 183/83	Sag F-54/06: EU-Personalerettens dom af 19. juni 2007 — Davis m.fl. mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — pension — justeringskoefficienter — pensionering efter ikrafttrædelsen af vedtægten i den udgave, der finder anvendelse efter den 1. maj 2004 — anvendelse af justeringskoefficienter, der er beregnet som et gennemsnit af leveomkostningerne i pensionisternes bopælsland — overgangsordning — afskaffelse af de justeringskoefficienter for pensionsrettigheder, der er erhvervet efter ikrafttrædelsen af vedtægten i den udgave, der finder anvendelse efter den 1. maj 2004)	43
2007/C 183/84	Sag F-45/07: Sag anlagt den 16. maj 2007 — Wolfgang A. Mandt mod Europa-Parlamentet	43
2007/C 183/85	Sag F-55/07: Sag anlagt den 30. maj 2007 — Tiralongo mod Kommissionen	43
2007/C 183/86	Sag F-56/07: Sag anlagt den 11. juni 2007 — Gerochristos mod Parlamentet	44
2007/C 183/87	Sag F-57/07: Sag anlagt den 5. juni 2007 — Wiedmann mod Parlamentet	45

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2007/C 183/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 170 af 21.7.2007

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 155 af 7.7.2007

EUT C 140 af 23.6.2007

EUT C 129 af 9.6.2007

EUT C 117 af 26.5.2007

EUT C 96 af 28.4.2007

EUT C 95 af 28.4.2007

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETLIGE MEDDELELSER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. juni 2007 — Medipac — Kazantzidis AE mod Venizeleio-Pananeio (PE.S.Y. KRITIS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-6/05) ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — direktiv 93/42/EØF — et hospitals erhvervelse af medicinsk udstyr forsynet med EF-mærkning — beskyttelsesforanstaltninger — offentlig indkøbsaftale — kontrakt under tærskelværdien i direktiv 93/36/EØF — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelse)

(2007/C 183/02)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Medipac — Kazantzidis AE

Sagsøgt: Venizeleio-Pananeio (PE.S.Y. KRITIS)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulio tis Epikrateias — fortolkning af Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1) og Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr (EFT L 169, s. 1) — afvisning af et tilbud angående produkter forsynet med EF-mærkning — produkternes kvalitet utilstrækkelig i forhold til beskyttelsen af den offentlige sundhed og den særlige anvendelse, de er bestemt til — procedure for levering af medicinsk-tekniske produkter til et hospital

Konklusion

1) Ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen er til hinder for, at en ordregivende myndighed, som har iværksat en udbudsprocedure med henblik på indkøb af medicinsk udstyr, og som har præciseret, at materialet skal være i overensstemmelse med Den Europæiske Farmakopé og være forsynet med EF-mærkning, af hensyn til beskyttelsen af folkesundheden afviser det tilbudte udstyr direkte og uden for rammerne af beskyttelsesproceduren i artikel 8 og 18 i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, når udstyret lever op til dette tekniske krav. Såfremt den ordregivende myndighed finder, at udstyret kan bringe folkesundheden i fare, skal den underrette det kompetente nationale organ herom med henblik på iværksættelsen af den nævnte beskyttelsesprocedure.

2) En ordregivende myndighed, som har indbragt en sag vedrørende medicinsk udstyr forsynet med EF-mærkning for det kompetente nationale organ med henblik på iværksættelse af beskyttelsesproceduren i artikel 8 og 18 i direktiv 93/42, som ændret ved forordning nr. 1882/2003, skal udsætte udbudsproceduren indtil afslutningen af denne beskyttelsesprocedure, da resultatet heraf er bindende for den ordregivende myndighed. Såfremt iværksættelsen af en sådan beskyttelsesprocedure medfører en forsinkelse, der kan skade funktionen af et offentligt hospital og herved bringe folkesundheden i fare, har den ordregivende myndighed ret til under iagttagelse af proportionalitetsprincippet at træffe alle nødvendige foreløbige foranstaltninger, således at hospitalet kan indkøbe det materiale, der er nødvendigt for dets gode funktion.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 19.3.2005.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det
Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland**

(Sag C-127/05) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes
sikkerhed og sundhed — direktiv 89/391/EØF —
artikel 5, stk. 1 — pligt for arbejdsgiveren til at sikre arbejds-
tagernes sikkerhed og sundhed i alle forhold, der er forbundet
med arbejdet — arbejdsgiverens ansvar)*

(2007/C 183/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved
M.-J. Jonczy og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland
(ved C. Gibbs, som befuldmægtiget, D. Anderson, QC, og
barrister D. Barr)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 og 4, i Rådets
direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af
foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og
sundhed under arbejdet (EFT L 183, s. 1) — national lovgivning,
der begrænser arbejdsgiverens ansvar til at sikre arbejdstagernes
sikkerhed og sundhed i alle forhold, der er forbundet med
arbejdet

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens
omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 11.6.2005.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. juni 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**

(Sag C-148/05) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 79/923/EØF — kvalitetskrav til
skaldyrvande — udpegning af skaldyrvande — programmer
vedrørende formindskelse af forurening — fastsættelse af
kontrolparametre)*

(2007/C 183/04)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved
B. Doherty og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan og N. Travers, som befuldmæg-
tigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — ufuldstændig gennemførelse af artikel 3, 4 og 5 i
Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitets-
krav til skaldyrvande (EFT L 281, s. 47) — manglende udpeg-
ning af visse skaldyrvande, manglende udarbejdelse af
programmer til formindskelse af forurening og manglende fast-
sættelse af kontrolparametre

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv
79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyr-
vande
 - idet det har undladt at udpege alle de skaldyrvande, der skal
udpeges i henhold til direktivets artikel 4
 - idet det har undladt i henhold til direktivets artikel 3 at fast-
sætte de nødvendige værdier for de skaldyrvande, som er
udpeget eller som skal udpeges i henhold til direktivets artikel 4
 - idet det har undladt i henhold til direktivets artikel 5 at træffe
alle de foranstaltninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af
programmer til formindskelse af forurening af de vandområder,
der skal udpeges i henhold til direktivets artikel 4.
- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-173/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 23 EF, 25 EF og 133 EF — samarbejdsaftalen EØF-Algeriet — miljøafgift på gasledninger installeret på regionen Siciliens område — afgift med tilsvarende virkning som told)

(2007/C 183/05)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato A. Cingolo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 23, 25, 26 og 133 EF og af artikel 4 og 9 i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet undertegnet den 26. april 1976 og godkendt ved Rådets forordning (EØF) nr. 2210/78 af 26. september 1978 (EFT L 263, s. 1) — national lovgivning, der pålægger miljøbeskyttelsesafgift (tributo ambientale) på gasrør installeret på regionen Siciliens område

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 23 EF, 25 EF og 133 EF samt artikel 9 i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet undertegnet i Algier den 26. april 1976 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2210/78 af 26. september 1978, idet den har indført en miljøafgift på metangas hidrørende fra Algeriet.
- 2) I øvrigt frifindes Den Italienske Republik.
- 3) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 25.6.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Armin Häupl mod Lidl Stiftung & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Patent- und Markensenat — Østrig)

(Sag C-246/05) ⁽¹⁾

(Varemærkeret — artikel 10, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF — ingen reel brug af et varemærke — begrebet »datoen for registreringsprocedurens afslutning«)

(2007/C 183/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Patent- und Markensenat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Armin Häupl

Sagsøgt: Lidl Stiftung & Co. KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Patent- und Markensenat — fortolkning af artikel 10, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — ingen reel brug af et varemærke — grunde, som virksomheden ikke har indflydelse på, hindrer en virksomhed i at åbne supermarkeder på det nationale område, når virksomhedens sædvanlige strategi består i kun at markedsføre varer under dette varemærke i virksomhedens egne supermarkeder — begrebet datoen for registreringsprocedurens afslutning

Konklusion

- 1) »Datoen for registreringsprocedurens afslutning« som omhandlet i artikel 10, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fastlægges i hver medlemsstat i henhold til de i denne stat gældende procedureregler for varemærke-registrering.

2) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 89/104 skal fortolkes således, at hindringer, som har en direkte forbindelse med varemærket, der gør brugen heraf umulig eller ufornuftig, og som gør sig gældende uafhængigt af varemærkeindehaverens hensigter, udgør »skellig grund til manglende brug« af dette mærke. På grundlag af disse retningslinjer påhviler det den forelæggende ret at tage stilling til de faktiske omstændigheder i hovedsagen.

(¹) EUT C 193 af 6.8.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007, strafesag mod Omni Metal Service (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank te Rotterdam — Nederlandene)

(Sag C-259/05) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 259/93 — affald — kabler bestående af kobber og PVC — udførsel til Kina med henblik på nyttiggørelse — kategori GC 020 — blandet affald — sammensætning af to materialer, som er opført på den grønne affaldsliste — sådant blandet affald ikke omfattet af listen — følger)

(2007/C 183/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank te Rotterdam

Part i hovedsagen

Omni Metal Service

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank te Rotterdam — fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1) — kabelrester med en diameter på 15 cm sammensat af forskellige materialer, der eventuelt skal betragtes som elektronisk skrot i henhold til kode GC 020 på den grønne affaldsliste i nævnte forordnings bilag II — kan dette affald transporteres uden anmeldelsesprocedure eller er det nødvendigt at transportere det adskilt

Konklusion

1) Kategori GC 020 i den grønne affaldsliste, der er indeholdt i bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 af 28. december 2001, skal fortolkes således, at den alene omfatter kabeltråd, hvis den hidrører fra elektronisk udstyr.

2) Forordning nr. 259/93, som ændret ved forordning nr. 2557/2001, skal fortolkes således, at den omstændighed, at sammensat affald kombinerer to materialer, som begge er opført på den grønne affaldsliste i bilag II til forordningen, ikke medfører, at den ordning, der er indført ved forordningen, for så vidt angår det affald, der er opført på denne liste, finder anvendelse på nævnte sammensatte affald.

(¹) EUT C 243 af 1.10.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-342/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — ulvejagt)

(2007/C 183/08)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og I. Koskinen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved E. Bygglin, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — ulvejagt

Konklusion

- 1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den har tilladt forebyggende ulvejagt, uden at det er godtgjort, at jagten kan forhindre alvorlig skade i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 16, stk. 1, litra b).
- 2) I øvrigt frifindes Republikken Finland.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Republikken Finland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 281 af 12.11.2005.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-358/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/54/EF — det indre marked for elektricitet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2007/C 183/09)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF — Erklæringer vedrørende nedluknings — og affaldsforvaltningsaktiviteter (EUT L 176, s. 37)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni

2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juni 2007 — Optimus — Telecomunicações SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-366/05) (¹)

(Kapitaltilførselsafgifter — direktiv 69/355/EØF, som ændret ved direktiv 85/303/EØF — artikel 7, stk. 1 — kapitaltilførselsafgift — fritagelse — betingelser herfor — situationen den 1. juli 1984)

(2007/C 183/10)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Optimus — Telecomunicações SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Procesdeltager: Ministério Público

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supremo Tribunal Administrativo — fortolkning af artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 1, artikel 8 og 10, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 156, s. 23) — opkrævning af stempelafgift hos et aktieselskab for forhøjelse af selskabets aktiekapital ved kontantindskud, selvom en sådan disposition den 1. juli 1984 var fritaget for denne afgift

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, skal for så vidt angår en stat som Den Portugisiske Republik, der har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber med virkning fra den 1. januar 1986, og når der hverken er fastsat undtagelsesbestemmelser i denne stats tiltrædelsesakt eller i nogen anden fællesskabsretsakt, fortolkes således, at den deri fastsatte obligatoriske fritagelse vedrører alle dispositioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 69/335, og som den 1. juli 1984 i den pågældende stat var fritaget for kapitaltilførselsafgift eller pålagt denne afgift med en nedsat afgiftssats på 0,50 % eller derunder.
- 2) Artikel 7, stk. 1, og artikel 10 i direktiv 69/335, som ændret ved direktiv 85/303, er for så vidt angår en stat som Den Portugisiske Republik, der er tiltrådt De Europæiske Fællesskaber med virkning fra den 1. januar 1986, til hinder for, at der efter den 1. januar 1986 indføres en stempelafgift på en udvidelse af selskabskapitalen, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 69/335, og som den 1. juli 1984 var afgiftsfritaget i henhold til national ret.

(¹) EUT C 330 af 24.12.2005.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Belgien**

(Sag C-422/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2002/30/EF — luftfart — støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne — en medlemsstats vedtagelse inden for gennemførelsesfristen af foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare)

(2007/C 183/11)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Benyon og M. Huttunen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved M. Wimmer og A. Hubert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 10, stk. 2, og artikel 249, stk. 3 — foranstaltninger truffet af medlemsstaten i løbet af gennemførelsesfristen for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (EFT L 85, s. 40), som kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare — nationale bestemmelser, der begrænser visse civile subsoniske jetflyvemaskiners natlige flyvninger

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne og artikel 10, stk. 2, EF, sammenholdt med artikel 249, stk. 3, EF, idet det har vedtaget den kongelige anordning af 14. april 2002, der regulerer visse civile subsoniske jetflyvemaskiners natlige flyvninger.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 48 af 25.2.2006.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. juni 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Sonja
Hosman-Chevalier**

(Sag C-424/05 P) (¹)

(Appel — løn — udlandstillæg — betingelse fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)

(2007/C 183/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Kraemer og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Sonja Hosman-Chevalier (ved abogados J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier, A. Sayagués Torres og D. Dominguez Pérez)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 13. september 2005 i sag T-72/04, Hosman-Chevalier mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens afgørelser om ikke at tildele sagsøgeren udstilling og bosættelsespenge

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 10 af 14.1.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. juni 2007 — Firma Laub GmbH & Co. Vieh & Fleisch Import-Export mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg (Tyskland))

(Sag C-428/05) (¹)

(Eksportrestitution — forordning (EØF) nr. 3665/87 — begrebet »uretmæssig udbetaling af en restitution« — udbetaling af restitutionen på grundlag af en mangelfuld dokumentation — mulighed for at supplere dokumenterne i restitutionssagen under en senere sag om tilbagesøgning og efter udløbet af fristerne i forordningens artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 2, litra a))

(2007/C 183/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Firma Laub GmbH & Co. Vieh & Fleisch Import-Export

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 11, stk. 3, første led, første punktum,

artikel 47, stk. 2, og artikel 48, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 495/97 af 18. marts 1997 (EFT L 77, s. 12) — begrebet »uberettiget betaling af en restitution« — tilbagesøgning af restitution ydet ved fremlæggelse af et ufuldstændigt transportdokument, mens det korrekte dokument først er blevet forelagt efter fristens udløb

Konklusion

En eksportrestitution kan ikke kvalificeres som »uretmæssigt udbetalt« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 11, stk. 3, første afsnit, første punktum, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 604/98 af 17. marts 1998, såfremt den begunstigede under en sag om tilbagesøgning af restitutionen fremlægger den dokumentation, der er nødvendig for at godtgøre sin ret hertil. Det påhviler de nationale kompetente myndigheder at fastsætte en rimelig frist, således at den begunstigede har mulighed for at fremlægge denne dokumentation.

(¹) EUT C 36 af 11.2.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene))

(Sag C-434/05) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i), og artikel 13, punkt A, stk. 2 — tilrådelighedsstilling mod vederlag for en undervisningsinstitution af en lærer, der er ansat ved en anden undervisningsinstitution)

(2007/C 183/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College)

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i), i Rådets sjette direktiv af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — rækkevidden af den deri fastsatte afgiftsfritagelse — tilrådighedsstillelse mod vederlag for en undervisningsinstitution af en lære, der er ansat af en anden undervisningsinstitution

Konklusion

1) Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at udtrykket »uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling« ikke omfatter den omstændighed, at en lærer mod vederlag stilles til rådighed for en undervisningsinstitution i denne bestemmelses forstand, hvor denne lærer midlertidigt skal undervise under sidstnævnte institutions ansvar, selv om den institution, der foretager tilrådighedsstillelsen, selv er et offentligretligt organ med undervisningsformål eller et andet organ, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål.

2) Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i), i sjette direktiv 77/388, sammenholdt med artiklens stk. 2, skal fortolkes således, at den omstændighed, at en lærer mod vederlag stilles til rådighed for en undervisningsinstitution, hvor denne lærer midlertidigt skal undervise under sidstnævnte institutions ansvar, kan udgøre en merværdiafgiftsfritagen transaktion, for så vidt som det drejer sig om tjenesteydelser »med nær tilknytning« til undervisning i denne bestemmelses forstand, hvis en sådan tilrådighedsstillelse er et middel til på de bedst mulige betingelser at udnytte den undervisning, der må anses for hovedydelsen, forudsat imidlertid, hvilket det påhviler den nationale ret at undersøge, at:

— såvel hovedydelsen som tilrådighedsstillelsen med nær tilknytning til denne ydelse præsteres af de organer, der er omhandlet i nævnte artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i), i givet fald under

hensyntagen til de betingelser, som den pågældende medlemsstat eventuelt har fastsat i henhold til artiklens stk. 2, litra a)

— tilrådighedsstillelsen er af en sådan art og kvalitet, at det ikke uden at anvende en sådan ydelse kunne sikres, at den modtagende institutions undervisning, og dermed den undervisning, som de studerende ved disse institutioner modtager, ville have en tilsvarende værdi, og

— en sådan tilrådighedsstillelse ikke hovedsageligt tager sigte på at opnå yderligere indtægter ved udførelse af en transaktion i direkte konkurrence med handelsforetagender, som skal svare merværdiafgift.

(¹) EUT C 74 af 25.3.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. juni 2007 — Werner Haderer mod Finanzamt Wilmersdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland))

(Sag C-445/05) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j) — privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau — undervisning givet inden for rammerne af kurser organiseret af voksenundervisningscentre — intet direkte kontraktforhold med eleverne)

(2007/C 183/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Werner Haderer

Sagsøgt: Finanzamt Wilmersdorf

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for privattimer givet af undervisere — undervisning, der gives inden for rammerne af kurser ved voksenuddannelsesinstitutioner

Konklusion

Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan virksomhed, som består i at give hjælp til lektielæsning og lede et keramik- og drejekursus ved et voksenundervisningscenter, og som udøves af en privatperson, der har status af freelance-medarbejder, kun være omfattet af momsfrigørelsen i medfør af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra j), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, hvis denne virksomhed udgør timer givet på skole- eller universitetsniveau af en underviser for dennes regning og under dennes ansvar. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om dette er tilfældet i tvisten i hovedsagen.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007 — Volker Ludwig mod Finanzamt Luckenwalde (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland))

(Sag C-453/05) (¹)

(Sjette direktiv — moms — begrebet »formidling af lån«)

(2007/C 183/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volker Ludwig

Sagsøgt: Finanzamt Luckenwalde

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht des Landes Brandenburg — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som ændret — begrebet »formidling af lån« — afslag på fritagelse for en provision, som en finansiel rådgiver modtager fra en finansiel rådgivningsvirksomhed, for hvilken han er underagent, som vederlag for indgåelse af en lånekontrakt, når der ikke består noget kontraktforhold mellem rådgiveren og parterne i lånekontrakten

Konklusion

- 1) Den omstændighed, at en afgiftspligtig person analyserer den finansielle situation for kunder, som han har taget kontakt til med henblik på at skaffe dem lån, er ikke til hinder for at anerkende, at der foreligger en låneformidlingsydelse, som er fritaget i medfør af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, hvis den låneformidlingsydelse, som den afgiftspligtige tilbyder, i lyset af de ovennævnte fortolkningslementer må anses for hovedydelsen, i forhold til hvilken den finansielle rådgivningsydelse er sekundær, hvorfor sidstnævnte ydelse afgiftsmæssigt er stillet som den første ydelse. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om dette er tilfældet i den sag, den skal træffe afgørelse i.
- 2) Den omstændighed, at en afgiftspligtig person ikke ved kontrakt er knyttet til nogen af parterne i den låneaftale, til hvis indgåelse han har bidraget, og ikke direkte har kontakt med en af disse parter, er ikke til hinder for, at den afgiftspligtige person leverer en låneformidlingsydelse som omhandlet i artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1, i sjette direktiv 77/388.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. juni 2007 — Euro Tex Textilverwertung GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland))

(Sag C-56/06) ⁽¹⁾

(Associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side — begrebet »produkter med oprindelsesstatus« — brugte beklædningsgenstande)

(2007/C 183/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euro Tex Textilverwertung GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Duisburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 til Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side — protokol nr. 4 om definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og om ordninger for administrativt samarbejde (EFT L 348, s. 2), som ændret ved afgørelse nr. 1/97 truffet af Associeringsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side den 30. juni 1997 (EFT L 221, s. 1) — begrebet »produkter med oprindelsesstatus« — fastsættelse af oprindelsen af brugte beklædningsgenstande, der er blevet sorteret og sammenstillet på Fællesskabets område

Konklusion

Da artikel 7, stk. 1, litra b), i protokol nr. 4 til Europaafspraken om oprettelsen af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side, som ændret ved afgørelse nr. 1/97 truffet af Associeringsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side den 30. juni 1997, ikke gør det muligt at sondre mellem enkle og mere komplekse sammenstillingsforanstaltninger, er sammenstillingsaktiviteter som de i

forelæggelseskendelsen beskrevne omfattet af begrebet enkle sammenstillingsforanstaltninger i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. juni 2007 — Telefónica O2 Czech Republic as, tidligere Český Telecom as mod Czech On Line as (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Obvodní soud pro Prahu 3 (Den Tjekkiske Republik))

(Sag C-64/06) ⁽¹⁾

(Elektronisk kommunikation — net og tjenester — fælles rammebestemmelser — dominerende virksomhed — pligt til sammenkobling med andre operatører — overgangsbestemmelser — direktiv 97/33)

(2007/C 183/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Obvodní soud pro Prahu 3

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telefónica O2 Czech Republic as, tidligere Český Telecom as

Sagsøgt: Czech On Line as

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Obvodní soud pro Prahu 3 — fortolkning af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (»adgangsdirektivet«) (EFT L 108, s. 7), samt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»rammedirektivet«) (EFT L 108, s. 33) — forpligtelse, som den nationale tilsynsmyndighed har pålagt en virksomhed med en betydelig position på telemarkedet, til at indgå en samtrafikafkøbe med en anden udbyder efter afslutningen af en administrativ procedure, som har fundet sted uden en forudgående markedsanalyse og hovedsageligt inden tiltrædelsen til EU

Konklusion

Český telekomunikační úřad var i medfør af overgangsbestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (»adgangsdirektivet«) og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»rammedirektivet«) berettiget til at undersøge forpligtelsen for en telekommunikationsvirksomhed, der har en betydelig markedsposition på telemarkedet — i den forstand, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne, således som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/61/EF af 24. september 1998 — til at indgå en samtrafikaf tale med en anden udbyder, efter den 1. maj 2004, og inden for rammerne af direktiv 97/33, således som ændret.

(¹) EUT C 121 af 20.5.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-82/06) (¹)

(Traktatbrud — miljø — affald — farligt affald — direktiv 75/442/EØF og 91/689/EØF — pligt til at udarbejde og give meddelelse om affaldshåndteringsplaner)

(2007/C 183/19)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia og G. Fiengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 7 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32), og artikel 6 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald (EFT L 377, s. 20) — pligt til at give meddelelse om affaldshåndteringsplaner

Konklusion

1) Den Italienske Republik har, idet den ikke har udarbejdet

- affaldshåndteringsplaner for provinsen Rimini i henhold til artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991,
- affaldshåndteringsplaner, der omfatter de områder eller anlæg, der er egnet for bortskaffelse af affald, for regionen Latium i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, fjerde led, i direktiv 75/442, som ændret ved direktiv 91/156,
- affaldshåndteringsplaner for regionerne Friuli Venezia-Guilia og Puglia, og den selvstyrende provins for Bolzano-Alto-Adige og for provinsen Rimini i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald,

tilsidesat sine forpligtelser i henhold til disse direktiver.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007 — Stichting ROM-projecten mod Staatssecretaris van Economische Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene))

(Sag C-158/06) (¹)

(Strukturfonde — tilbagebetaling af fællesskabsstøtte i tilfælde af uregelmæssigheder — manglende offentliggørelse af og underretning om betingelserne for støtteudbetaling — den begunstigedes uvidenhed — god tro — retssikkerhed — effektivitet — artikel 10 EF)

(2007/C 183/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting ROM-projecten

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse— College van Beroep voor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 6 i Kommissionens beslutning K(95) 1753 af 16. oktober 1995 om udbetaling af støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og fra Den Europæiske Socialfond (ESF) inden for rammerne af fællesskabsinitiativet for SMV til et operationelt program til fordel for regioner i Nederlandene, der kan komme i betragtning til mål nr. 1 og 2 — spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen er ubetinget og tilstrækkelig præcis til at kunne gøres gældende over for den endelige støttemodtager — fortolkning af artikel 38, stk. 1, litra h), i Rådets forordning nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfonde (EFT L 161, s. 1) — afståelse fra at kræve en støtte tilbagebetalt af en støttemodtager på grund af tilsidesættelse af en retsforordning, når den pågældende ikke var informeret om Kommissionens beslutning

Konklusion

Fællesskabsretten er ikke til hinder for, at retssikkerhedsprincippet anvendes til at udelukke en endelig støttemodtagers tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb, når betingelserne for en økonomisk støtte, som Kommissionen har indrømmet en medlemsstat, fremgår af støttebeslutningen, men medlemsstaten hverken har offentliggjort disse eller underrettet den endelige støttemodtager herom, såfremt det godtgøres, at modtageren var i god tro. I et sådant tilfælde kan den pågældende medlemsstat holdes økonomisk ansvarlig for støtte, der ikke er tilbagebetalt, hvorved Fællesskabets ret til tilbagebetaling af støttebeløbet gøres effektiv.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007 — Office national des pensions (ONP) mod Emilienne Jonkman (sag C-231/06) og Hélène Vercheval (sag C-232/06) og Noëlle Permesaen (sag C-233/06) mod Office national des pensions (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles)

(Forenede sager C-231/06 — C-233/06) (¹)

(Ligebehandling af mænd og kvinder — lovbestemt pensionsordning — direktiv 79/7/EØF — stewardesser — tildeling af en pension, der svarer til stewardernes pension — indbetaling af udligningsbidrag i form af et engangsbeløb — betaling af renter — effektivitetsprincippet — en medlemsstats forpligtelser i henhold til en dom i en præjudiciel sag)

(2007/C 183/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Office national des pensions (ONP) og Noëlle Permesaen (sag C-233/06)

Sagsøgte: Emilienne Jonkman (sag C-231/06), Hélène Vercheval (sag C-232/06) og Office national des pensions

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Cour du travail de Bruxelles — fortolkning af Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6, s. 24) — mulighed for at kvinder, som har været udelukket fra den mest fordelagtige pensionsordning, kan blive tilsluttet ordningen med tilbagevirkende gyldighed mod betaling af bidrag for det relevante tidsrum i form af et enkelt beløb og morarenter

Konklusion

1) Såfremt en medlemsstat vedtager retsforordninger, som tilsigter at give personer af et bestemt køn, der tidligere har været udsat for forskelsbehandling, mulighed for i hele den periode, hvor de oppebærer pension, at være omfattet af den pensionsordning, som finder anvendelse på personer af det andet køn, er Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring

— ikke til hinder for, at denne medlemsstat gør en sådan tilslutning til ordningen afhængig af, at der indbetales udligningsbidrag, som udgøres af forskellen mellem de bidrag, som er indbetalt af de personer, som tidligere har været udsat for forskelsbehandling, i løbet af den periode, under hvilken forskelsbehandlingen fandt sted, og de højere bidrag, der er indbetalt af den anden kategori af personer i løbet af samme periode, med tillæg af renter, der udligner inflationen

— derimod til hinder for, at denne medlemsstat kræver, at nævnte indbetaling af udligningsbidrag tillægges flere renter end dem, der tilsigter at udligne inflationen

— ligeledes til hinder for, at det kræves, at denne indbetaling skal foretages i form af et engangsbeløb, når denne betingelse gør den omhandlede udligning praktisk umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig; dette er navnlig tilfældet, når det beløb, der skal indbetales, overstiger den berørtes årlige pension.

2) Efter at der er afsagt en dom i anledning af en præjudiciel forelæggelse, hvoraf følger, at en national lovgivning er uforenelig med fællesskabsretten, påhviler det den pågældende medlemsstats myndigheder at træffe de almindelige eller særlige foranstaltninger, der er egnede til at sikre overholdelsen af fællesskabsretten, idet de navnlig skal påse, at national ret så hurtigt som muligt bringes i overensstemmelse med fællesskabsretten, og at borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten gennemføres fuldt ud.

3) Konstateres det, at der i strid med fællesskabsretten foreligger forskelsbehandling, har den nationale ret pligt til, så længe der ikke er vedtaget foranstaltninger, som genindfører ligebehandlingen, at tilsidesætte enhver national bestemmelse, der er diskriminerende, uden at den behøver at anmode om eller afvente, at bestemmelsen forinden ophæves af lovgiver, og den har pligt til at anvende de samme regler på den gruppe, der forskelsbehandles, som de, der gælder for personerne i den anden kategori.

(¹) EUT C 190 af 12.8.2006.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-321/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2002/14/EF — information og høring af arbejdstagerne — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2007/C 183/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Enegren og G. Rozet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation (EFT L 80, s. 29)

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation, idet det inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-333/06) (¹)

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 261/2004 — luftfart — boardingafvisning og aflysning eller lange forsinkelser — kompensation og bistand til luftfartspassagerer — fastlæggelse af sanktioner)

(2007/C 183/23)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Vidal Puig og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved A. Kruse, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EFT L 46, s. 1) — fastlæggelse af sanktioner der er effektive, står i forhold til overtrædelser og har afskrækkende virkning

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, idet det ikke har fastsat sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i forordningens artikel 14.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Sverige.
- 3) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. juni 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Italienske Republik**(Sag C-339/06) ⁽¹⁾*(Traktatbrud — direktiv 2004/116/EF — bilag til direktiv
82/471/EØF — fremstilling af foder — Candida guillier-
mondii — manglende gennemførelse inden for den fastsatte
frist)*

(2007/C 183/24)

Processprog: italiensk

Parter*Sagsøger:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved
C. Cattabriga, som befuldmægtiget)*Sagsøgt:* Den Italienske Republik (ved I. Braguglia og S. Fioren-
tino, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 2004/116/EF af 23. december 2004 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 82/471/EØF for så vidt angår medtagelse af *Candida guilliermondii* (EUT L 379, s. 81).

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2004/116/EF af 23. december 2004 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 82/471/EØF for så vidt angår medtagelse af *Candida guilliermondii*, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 16.9.2006.**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. juni 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Spanien**(Sag C-392/06) ⁽¹⁾*(Traktatbrud — direktiv 2002/15/EF — tilrettelæggelse af
arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktivi-
teter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte
frist)*

(2007/C 183/25)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved
N. Yerrell og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Kongeriget Spanien (ved A. Sampol Pucurull, som
befuldmægtiget)**Sagens genstand**

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80, s. 35)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Sag anlagt den 30. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Polske Republik

(Sag C-170/07)

(2007/C 183/26)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Hottiaux og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Polske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Polske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet der stilles krav om teknisk kontrol af importerede brugte køretøjer inden deres indregistrering, hvorimod der ikke stilles et sådan krav til indenlandske køretøjer i samme situation.
- Den Polske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 28 EF forbyder kvantitative indførselsrestriktioner mellem medlemsstaterne såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkninger. Ifølge Domstolens praksis skal ved manglende harmonisering »enhver regulering af handelen i medlemsstaterne, som direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt, kan hindre samhandelen inden for Fællesskabet [...] anses for en foranstaltning med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner«.

En foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion er i strid med artikel 28 EF, såfremt den ikke er berettiget i henhold til artikel 30 EF eller, ifølge Domstolens retspraksis, tvingende almene hensyn.

Den polske færdselslov (prawo o druchu drogowym) stiller krav om teknisk kontrol inden den første indregistrering af køretøjer i Polen. Da nye køretøjer er fritaget fra denne forpligtelse, er det i praksis alene brugte biler indført fra andre medlemsstater, som er underlagt denne forpligtelse til teknisk kontrol inden deres indregistrering i Polen. Følgelig udgør dette krav en foranstaltning, som forskelsbehandler køretøjer indført fra andre medlemsstater i forhold til indenlandske køretøjer. Desuden opkræver de polske myndigheder for denne tekniske kontrol et betydeligt gebyr, som er næsten dobbelt så højt som for den periodiske tekniske kontrol af indenlandske køretøjer af samme kategori. Ifølge Kommissionen har de polske myndigheder ikke givet en tilfredsstillende begrundelse for denne forskel. I lyset af retspraksis skal nationale bestemmelser, som pålægger importerede varer yderligere omkostninger sammenlignet med tilsva-

rende indenlandske varer, anses for en begrænsning af samhandelen inden for Fællesskabet i den i artikel 28 EF forudsatte betydning.

For at berettige en sådan foranstaltning skal medlemsstaten godtgøre, at den er nødvendig og står i forhold til formålet. I henhold til artikel 30 EF må en sådan foranstaltning ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

I den forbindelse har Kommissionen anført, at den omstændighed, at køretøjet er blevet anvendt på offentlige veje siden det sidste periodiske tekniske kontrol, kan begrunde, at der med henblik på beskyttelse af menneskers liv og sundhed foretages en kontrol på tidspunktet for køretøjets indregistrering, hvorved det fastslås, at køretøjet ikke indblandet i en ulykke og er i god teknisk stand. Medlemsstaterne kan derfor underkaste køretøjerne teknisk kontrol inden indregistrering, dog på den betingelse, at kravet ikke udgør en vilkårlig forskelsbehandling, dvs. vedrøre såvel køretøjer indført fra andre medlemsstater som indenlandske køretøjer, som befinder sig i samme situation. Hvis de nationale retsfor skrifter ikke stiller krav om teknisk kontrol af indenlandske køretøjer anmeldt til registrering under samme omstændigheder som køretøjer indført fra andre medlemsstater, vil en sådan bestemmelse skulle anses for en vilkårlig forskelsbehandling.

Endvidere er Kommissionen af den opfattelse, at de polske bestemmelser, som begrænser samhandelen inden for Fællesskabet, ikke kan begrundes i beskyttelsen af menneskers liv og sundhed, idet de ikke opfylder kravet om nødvendighed og forholdsmæssighed.

Hvis et køretøj har undergået teknisk kontrol i en af medlemsstaterne, er alle medlemsstater for det første forpligtet til i henhold til ækvivalensprincippet og princippet om gensidig anerkendelse i artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 96/96/EF at anerkende det herfor meddelte bevis, som om medlemsstaten selv havde udstedt det. Kommissionen må tilbagevise de polske myndigheders argument, hvorefter den periodiske tekniske kontrol gennemført i andre medlemsstater er ugyldig. Bemærkningen i registreringsdokumenterne om, at køretøjet er afmeldt, har ikke til formål at annullere alle tekniske kontroller og andre beviser vedrørende køretøjets tekniske tilstand, da afmeldelsen af køretøjet slet intet har at gøre med dets tekniske tilstand. For det andet ville en selektiv kontrol stå bedre i forhold til beskyttelsen af færdselssikkerheden, såfremt den kun vedrørte de køretøjer indført fra andre medlemsstater, for hvilke der er grund til at antage, at de udgør en fare for færdselssikkerheden eller miljøet. For det tredje deler Kommissionen ikke den polske regerings opfattelse, hvorefter den tekniske kontrol er nødvendig med henblik på at identificere køretøjerne og bekæmpe kriminalitet. Ifølge Kommissionen er det ikke nødvendigt med en særlig teknisk kontrol, hvis omkostninger er næsten dobbelt så høje som omkostningerne ved den periodiske tekniske kontrol,

for at bestemme køretøjets kategori, underkategori, anvendelsesformål og type. Disse oplysninger er sædvanligvis allerede indeholdt i køretøjets dokumenter, som forelægges de polske registreringsmyndigheder. For det fjerde tilbageviser Kommissionen de polske myndigheders argument vedrørende Wiener-konventionen. Det har ingen betydning for Republikken Polens forpligtelser i forhold til Fællesskabet, at der ikke findes tilsvarende bestemmelser på internationalt niveau.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Stuttgart (Tyskland) den 2. maj 2007 — Krystyna Zablocka-Weyhermüller mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-221/07)

(2007/C 183/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krystyna Zablocka-Weyhermüller

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

Der indhentes en afgørelse fra EF-Domstolen om, hvorvidt de begrænsninger af ydelserne, der er fastsat i den tyske lovgivning i forbindelse med social erstatning i henhold til § 64e i Bundesversorgungsgesetz (BVG), i forhold til pensionsberettigede med bopæl eller sædvanligt opholdssted i Polen som ny tiltrædelsesstat til EU er i overensstemmelse med den trindhøjere fællesskabsret, navnlig ud fra synspunkter, der vedrører den frie bevægelighed.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Landau/Isar (Tyskland) den 7. maj 2007 — straffesag mod Rainer Günther Möginger

(Sag C-225/07)

(2007/C 183/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Landau/Isar

Part i straffesagen

Rainer Günther Möginger.

Præjudicielle spørgsmål

»1. Skal artikel 1, stk. 2, artikel 7, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 2 og 4, og artikel 9 i Rådets direktiv 91/439/EØF (!) af 29. juli 1999 om kørekort, som affattet ved Rådets direktiv 97/26/EF af 2. juni 1997 (herefter »direktivet«) fortolkes således,

at en medlemsstat ikke kan nægte at anerkende et kørekort udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren på den første medlemsstats område er omfattet af en foranstaltning, hvorved en førerret, der er erhvervet i denne medlemsstat, er inddraget eller annulleret, og foranstaltningen med hensyn til generhvervelse af førerretten i denne medlemsstat er forbundet med en frakendelsesperiode, som endnu ikke var udløbet før tidspunktet for udstedelsen af kørekortet i den anden medlemsstat?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal det nævnte direktiv fortolkes således, at den førstnævnte medlemsstats retter og myndigheder kan tilside-sætte princippet om gensidig anerkendelse, når indehaveren af førerretten i det konkrete tilfælde ikke kan påberåbe sig den i en anden EU-medlemsstat erhvervede førerret på grund af retsmisbrug, særligt når det af en samlet bedømmelse af de objektive forhold fremgår, at formålet med direktivets bestemmelser ikke er opnået, uanset at de fællesskabsretlige betingelser formelt er overholdt, og når der foreligger et subjektivt element i form af hensigt til at opnå en fordel i medfør af fællesskabsretten i form af anerkendelse af den i en anden EU-medlemsstat erhvervede førerret derved, at forudsætningerne herfor er tilvejebragt vilkårligt,

navnlig,

- hvis indehaveren af kørekortet efter de for den førstnævnte medlemsstat foreliggende oplysninger på tidspunktet for udstedelsen af kørekortet havde sædvanlig bopæl på denne medlemsstats område, og ikke på den medlemsstats område, hvor kørekortet er udstedt, og
- hvis det efter de for den førstnævnte medlemsstat foreliggende oplysninger på grundlag af objektive forhold, som kan efterprøves ved domstolene, må lægges til grund, at indehaveren af førerretten ikke ville have haft mulighed for lovligt at erhverve førerret i den førstnævnte medlemsstat?»

(¹) EFT L 237, s. 1.

grænseværdien for udledning af finstøvspartikel PM₁₀, ved at anlægge sag ved domstolene med henblik på at formå myndigheden til at skride ind?

- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, har da en tredjemand, der er berørt af sundhedsskadelig belastning af finstøvspartikel PM₁₀, et krav på udarbejdelsen af en sådan handlingsplan, der fastlægger foranstaltninger, der kan iværksettes på kort sigt, hvorved det sikres, at grænseværdien for udledning af finstøvspartikel PM₁₀ er nøje overholdt?
- 3) I hvilket omfang skal, hvis det andet spørgsmål besvares benægtende, faren for overskridelse af grænseværdien formindskes og dens varighed begrænses gennem de i en handlingsplan fastlagte foranstaltninger? Kan handlingsplanen efter et trin for trin koncept begrænse sig til foranstaltninger, der ganske vist ikke garanterer overholdelsen af grænseværdien, men som på kort sigt trods alt bidrager til forbedring af luftkvaliteten?

(¹) EFT L 296, s. 55.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 14. maj 2007 — Dieter Janecek mod Freistaat Bayern

(Sag C-237/07)

(2007/C 183/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dieter Janecek

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 3, i Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet (¹) fortolkes således, at en tredjemand, hvis sundhed er påvirket, har en individuel ret til at få udarbejdet en handlingsplan, selv når den pågældende uafhængigt af en handlingsplan er i stand til at hævde sin ret til beskyttelse mod sundhedsmæssig påvirkning, der skyldes overskridelse af

Appel iværksat den 14. maj 2007 af Derya Beyatli til prøvelse af kendelse afsagt den 5. marts 2007 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-455/04, Derya Beyatli og Armagan Candan mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-238/07 P)

(2007/C 183/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Derya Beyatli (ved advokat A. Demetriades)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Kommissionens afgørelse af 5. maj 2004 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale appelsagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten fastholder, at den appellerede kendelse bør ophæves af følgende grunde:

Retten i Første Instans begik en retlig fejl derved, at den ikke søgte sagen behørigt oplyst i form af undersøgelsesforanstaltninger med henblik på at få indsigt ikke blot i EPSO's arkiver, men også i arkiverne hos De Europæiske Fællesskabers Repræsentation på Cypern og/eller hos Kommissionen generelt.

Som følge af Rettens undladelse fremlagde Kommissionen ikke hele den relevante korrespondance mellem De Europæiske Fællesskabers Repræsentation på Cypern og/eller Kommissionen og/eller EPSO. Appellantens ret til en retfærdig rettergang blev derfor tilsidesat under sagen ved Retten i Første Instans.

Sag anlagt den 22. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-246/07)

(2007/C 183/31)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Valero Jordana og C. Tufvesson)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10 og artikel 300, stk. 1, idet det ensidigt har foreslået, at et stof, PFOS (perfluoroktansulfonat), skal tilføjes i bilag A til Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte.
- Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Sverige har ensidigt foreslået, at et stof, PFOS (perfluoroktansulfonat), skal tilføjes i bilag A til Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte.

Kommissionen påstår, at Sveriges ensidigt fremsatte forslag om PFOS indebar, at Fællesskabets internationale repræsentation

blev splittet. Hvad angår PFOS handlede Sverige ensidigt på trods af, at det vidste, at Fællesskaberne var i færd med at udarbejde lovgivning, der omfattede dette stof. Sveriges adfærd indebar, at Fællesskaberne og medlemsstaterne ikke i fællesskab kunne fremsætte forslag om tillæg til Stockholm-konventionen. Sverige har således tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10 og artikel 300, stk. 1.

Sag anlagt den 23. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-249/07)

(2007/C 183/32)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og S.B. Noë, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene ikke har efterkommet sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og artikel 30 EF, idet det har indført en ordning med forudgående godkendelse af østers og muslinger, der er bestemt til udsættelse i det nederlandske kystområde, som tilhører arter, der er hjemmehørende i Nederlandene og som er forskriftsmæssigt indført fra andre medlemslande.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det i de nederlandske bestemmelser fastsatte forbud mod uden forudgående tilladelse at udsætte muslinger og østers, der stammer fra andre medlemslande, hindrer samhandelen i det indre marked og hindrer muslinger og østers fra andre medlemsstaters tilgang til markedet.

Denne nationale foranstaltning er ikke berettiget.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 29. maj 2007 — Intel Corporation Inc. mod CPM United Kingdom Limited

(Sag C-252/07)

(2007/C 183/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Intel Corporation Inc.

Sagsøgt: CPM United Kingdom Limited

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er følgende omstændigheder:
 - a) det ældre varemærke har et enormt renommé i forhold til bestemte typer af varer eller tjenesteydelser
 - b) disse varer eller tjenesteydelser er af forskellig art eller i det væsentlige af forskellig art i forhold til de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af det yngre varemærke
 - c) det ældre varemærke er unikt i forhold til alle varer eller tjenesteydelser
 - d) gennemsnitsforbrugeren vil komme i tanke om det ældre varemærke, når den pågældende bliver stillet overfor det yngre varemærke anvendt i forbindelse med de tjenesteydelser, der er omfattet af det yngre varemærke

i medfør af artikel 4, stk. 4, litra a), i Rådets første direktiv 89/104 af 21. december 1988 ⁽¹⁾ i sig selv tilstrækkelige til at skabe (i) »en sammenhæng« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i præmis 29 og 30 i dom afsagt den 23. oktober 2003, Adidas-Salomon AG mod Fitnessworld Trading Ltd (sag C-408/01, Sml. I, s. 12537), og/eller til at udgøre (ii) utilbørlig udnyttelse og/eller skade i denne bestemmelses forstand?
- 2) Hvis ikke, hvilke faktorer skal den nationale ret i så fald tage i betragtning ved afgørelsen af, hvorvidt sådanne omstændigheder er tilstrækkelige? Nærmere bestemt, hvilken betydning skal der ved helhedsvurderingen med henblik på at afgøre, om der er en »sammenhæng«, tillægges varerne og tjenesteydelserne i specifikationen af det yngre varemærke?
- 3) Hvad kræves der inden for rammerne af artikel 4, stk. 4, litra a), for at opfylde betingelsen om, at det fornødne særpræg påføres skade? Nærmere bestemt (i) skal det ældre varemærke være unikt, (ii) er en første anvendelse i strid hermed tilstrækkeligt til at påføre det fornødne særpræg skade, og (iii) kræves det, at den skade, det fornødne

særpræg påføres, får indflydelse på forbrugeren økonomiske adfærd?

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 29. maj 2007 — Canterbury Hockey Club og Canterbury Ladies Hockey Club mod Commissioners of HM Revenue and Customs

(Sag C-253/07)

(2007/C 183/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Canterbury Hockey Club og Canterbury Ladies Hockey Club

Sagsøgt: Commissioners of HM Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter ordet »personer« i forbindelse med »personer, der deltager i sport« i henhold til fritagelsen i sjette direktivs ⁽¹⁾ artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), selskaber og sammenslutninger, der ikke har selskabsform, eller er det begrænset til enkeltpersoner, dvs. fysiske personer eller mennesker?
- 2) Hvis ordet »personer« i forbindelse med »personer, der deltager i sport« omfatter selskaber og sammenslutninger, der ikke har selskabsform, såvel som enkeltpersoner, giver udtrykket »visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport« da medlemsstaterne mulighed for at begrænse fritagelsen til alene at gælde enkeltpersoner, der deltager i sport?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

Sag anlagt den 30. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-255/07)

(2007/C 183/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/18/EF udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 31. maj 2007 — Mitsui & Co. Deutschland GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf

(Sag C-256/07)

(2007/C 183/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mitsui & Co. Deutschland GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Düsseldorf

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Medfører betalinger fra sælgeren/producenten til køberen, der som i den foreliggende tvist erlægges i henhold til en garantiaftale, hvorved der ydes køberen godtgørelse for reparationsudgifter, som er blevet faktureret til køberen af dennes aftagere, en nedsættelse af den toldværdi, der i henhold til artikel 29, stk. 1, jf. stk. 3, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾ om indførelse af en EF-toldkodeks er angivet på grundlag af den pris, der er aftalt mellem sælgeren/producenten og køberen?
- 2) Udgør de i spørgsmål 1 nævnte betalinger fra sælgeren/producenten til køberen for godtgørelse af garantiarbejder en ændring af transaktionsværdien i henhold til artikel 145, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽²⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2002⁽³⁾ om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 og forordning (EF) nr. 2787/2000 og (EF) nr. 993/2001?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 eller 2 besvares bekræftende: Finder artikel 145, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 og forordning (EF) nr. 2787/2000 og (EF) nr. 993/2001 anvendelse på indførsler, for hvilke toldangivelserne blev antaget, inden Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2002 om ændring af toldkodeksgennemførelsesforordningen og af forordning (EF) nr. 2787/2000 og (EF) nr. 993/2001 trådte i kraft?
- 4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende: Er artikel 145, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2002 om ændring af toldkodeksgennemførelsesforordningen og af forordning (EF) nr. 2787/2000 og (EF) nr. 993/2001 gyldige?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 68, s. 11.

Sag anlagt den 31. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-257/07)

(2007/C 183/37)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Kukovec og K. Nyberg)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (forsyningsvirksomhedsdirektivet), idet det ikke har vedtaget de love og administrative ⁽¹⁾ bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 305, s. 46.

Sag anlagt den 31. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-258/07)

(2007/C 183/38)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Kukovec og K. Nyberg)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Sag anlagt den 31. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-259/07)

(2007/C 183/39)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Kukovec og K. Nyberg)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2005/51/EF ⁽¹⁾ af 7. september 2005 om ændring af bilag XX til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF ⁽²⁾ og bilag VIII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽³⁾ om offentlige kontrakter, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 257, s. 127.

⁽²⁾ EUT L 305, s. 46.

⁽³⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 31. maj 2007 — Pedro IV Servicios, S.L. mod Total España SA

(Sag C-260/07)

(2007/C 183/40)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pedro IV Servicios, S.L.

Sagsøgt: Total España SA

Præjudicielle spørgsmål

Skal bestemmelsen i artikel 12, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 ⁽¹⁾ om, at »[d]ersom aftalen vedrører en tankstation, som leverandøren har overladt videreforhandleren i henhold til en forpagtningsaftale eller inden for rammerne af et andet retligt eller faktisk brugsforhold, kan der uanset bestemmelsen i stk. 1, litra c), pålægges videreforhandleren de i dette afsnit omhandlede eksklusive købsforpligtelser og konkurrenceforbud for hele det tidsrum, hvori han rent faktisk driver tankstationen«, fortolkes således, at den henviser til en situation, hvor leverandøren, som bortforpagter tankstationen, fra starten er ejer af grunden og bygningerne, eller således at henvisningen til en aftale om forpagtning af tankstationen derimod omfatter ethvert adkomstdokument, i henhold til hvilket ejendomsretten til alene tankstationen juridisk overdrages til leverandøren, som herefter kan bortforpagte den til ejeren af selve grunden uden at skulle overholde den tidsbegrænsning, som forordningen fastsætter for eksklusive købsaftaler?

Hvis forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22. december 1999 ⁽²⁾ finder anvendelse på den foreliggende sag, skal artikel 5 heri, som bestemmer, at fritagelsen ikke gælder, hvis den eksklusive købsaftale har en varighed på over fem år, men at »tidsbegrænsningen på fem år [dog ikke gælder], såfremt kontraktsvarene eller -tjenesterne sælges af køberen fra grunde og lokaler, der ejes af leverandøren, eller som leverandøren lejer af en tredjemand, der ikke er forbundet med køberen, forudsat at konkurrenceklausulens varighed ikke overstiger den periode, hvori

køberen benytter grundene og lokalerne«, da fortolkes således, at bestemmelsen med henvisningen til et lejemål tager sigte på en situation, hvor leverandøren, som bortforpagter tankstationen, også fra starten er ejer af grunden og bygningerne, eller således at henvisningen til forpagtningen af tankstationen omfatter ethvert adkomstdokument, i henhold til hvilket ejendomsretten til alene tankstationen juridisk overdrages til leverandøren, som herefter kan bortforpagte den til ejeren af selve grunden uden at skulle overholde den tidsbegrænsning, som bestemmelsen fastsætter for eksklusive købsaftaler?

Skal forbuddet i artikel 81, stk. 1, litra a), EF mod indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser og henvisningen i ottende betragtning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 til, at »yderligere konkurrencebegrænsende forpligtelser, især sådanne som begrænser videreforhandlerens frihed til selv at fastsætte sine priser og salgsbetingelser eller begrænser hans valg af kunder, [ikke kan] fritages i medfør af denne forordning«, henset til at fastsættelse af videresalgspriser ikke er blandt de konkurrencebegrænsninger, som er tilladt i henhold til forordningens artikel 11, da fortolkes således, at ethvert middel herved er omfattet, som begrænser videreforhandlerens frihed til at fastsætte salgsprisen, som f.eks. leverandørens fastsættelse af forhandleravancen for den, der driver tankstationen, ved at fastsætte prisen på de motorbrændstoffer, som selskabet leverer til videreforhandleren, på lige så gunstige vilkår, som selskabet har aftalt med andre forhandlere, der kan etablere sig i Barcelona, idet prisen under alle omstændigheder ikke kan være højere end gennemsnittet af de priser, som er fastsat af andre større leverandører på markedet, og til denne pris lægge den mindsteavance, som findes passende, hvorefter man har den salgpris, som leverandøren ikke direkte pålægger videreforhandleren, men anbefaler denne at anvende?

Skal forbuddet i artikel 81, stk. 1, litra a), EF mod indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser, henset til at bindende videresalgspriser i henhold til denne artikel 4, litra a), i forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22. december 1999 udgør en alvorlig konkurrencebegrænsning, fortolkes således, at ethvert middel herved er omfattet, som begrænser videreforhandlerens frihed til at fastsætte salgsprisen, som f.eks. leverandørens fastsættelse af forhandleravancen for den, der driver tankstationen, ved at fastsætte prisen på de motorbrændstoffer, som selskabet leverer til videreforhandleren, på lige så gunstige vilkår, som selskabet har aftalt med andre forhandlere, der kan etablere sig i Barcelona, idet prisen under alle omstændigheder ikke kan være højere end gennemsnittet af de priser, som er fastsat af andre større leverandører på markedet, og til denne pris lægge den mindsteavance, som findes passende, hvorefter man har den salgpris, som leverandøren ikke direkte pålægger videreforhandleren, men anbefaler denne at anvende?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22.6.1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler (EFT L 173, s. 5).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22.12.1999 om anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EFT L 336, s. 21).

Sag anlagt den 5. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-266/07)

(2007/C 183/41)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Caeiros og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald⁽¹⁾ og, subsidiært, i henhold til artikel 9 i direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald⁽²⁾, idet den har tilladt forbrænding af klinisk affald i forbrændingsanlæg uden gyldig driftsgodkendelse.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 3 i ovennævnte direktiv 2000/76/EF, sammenholdt med samme direktivs artikel 20, stk. 2, er forbrændingsanlægget i Parque da Saúde i Lissabon et nyt forbrændingsanlæg med henblik på anvendelsen af nævnte direktiv 2000/76/EF, hvorfor direktivet finder anvendelse herpå. Forbrændingsanlægget måtte først benyttes, efter at der var opnået en godkendelse, der opfyldte betingelserne i direktivets artikel 4. De portugisiske myndigheder tilsidesatte denne forpligtelse.

Under alle omstændigheder, selv hvis det pågældende forbrændingsanlæg, *quod non*, måtte anses for et »bestående forbrændingsanlæg« med henblik på anvendelsen af direktiv 2000/76/EF, og dette direktiv derfor ikke fandt anvendelse på forbrændingsanlægget, ville driften af forbrændingsanlægget forudsætte, at der var opnået en godkendelse som omhandlet i artikel 9 i direktiv 2006/12/EF.

⁽¹⁾ EFT L 332, s. 91.

⁽²⁾ EUT L 114, s. 9.

Sag anlagt den 7. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Litauen

(Sag C-274/07)

(2007/C 183/42)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og A. Steiblytės)

Sagsøgt: Republikken Litauen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Litauen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁽¹⁾, idet den ikke har sikret, at de instanser, som varetager nødsituationer, modtager opkaldslokaliseringsdata, i det omfang det er teknisk muligt, for samtlige opkald til det fælles europæiske alarmnummer »112«.
- Republikken Litauen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 24. juli 2003.

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 43.

Sag anlagt den 12. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-284/07)

(2007/C 183/43)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Caeiros og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2005/51/EF af 7. september 2005 om ændring af bilag XX til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF og bilag VIII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF om offentlige kontrakter ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- Subsidiært fastslås det, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne bestemmelse, idet den under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 257, s. 127.

Sag anlagt den 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-289/07)

(2007/C 183/44)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Caeiros og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 71, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester («forsyningsvirksomhedsdirektivet») ⁽¹⁾, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.
- Subsidiært fastslås det, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne bestemmelse, idet den under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 1.

Appel iværksat den 14. juni 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 29. marts 2007 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-366/00, Scott SA, støttet af Den Franske Republik, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-290/07 P)

(2007/C 183/45)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Flett, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Scott SA og Den Franske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, appelsagen vedrører. Subsidiært påstås sagen hjemvist til Retten i Første Instans til fornyet afgørelse for så vidt angår ethvert spørgsmål, for hvilket Domstolen finder, at det ikke på sagens nuværende stadium er muligt at træffe endelig afgørelse.
- Scott SA tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, Kommissionen har afholdt i sagen ved Domstolen og Retten i Første Instans. Den Franske Republik tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De første fire anbringender i appelsagen vedrører retlige fejl, som den appellerede dom er behæftet med hvad angår tredjeparters processuelle rettigheder og Kommissionens processuelle forpligtelser i statsstøttesager:

Det første anbringende vedrører den omstændighed, at Scotts supplerende bemærkninger af 24. december 1999, som blev fremsendt 13 måneder efter den fastsatte frist, er blevet udelukket fra sagsakterne.

Det andet anbringende vedrører konstateringen i den appellerede dom af, at Kommissionen processuelt var forpligtet til at give Frankrig yderligere mulighed for at fremlægge de påberåbte vurderinger.

Det tredje anbringende vedrører konstateringen i den appellerede dom af, at Kommissionen processuelt var forpligtet til at give Scott yderligere mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Det fjerde anbringende vedrører konstateringen i den appellerede dom af, at Kommissionen processuelt var forpligtet til at anvende en »ekstern ekspert«.

I den forbindelse gør Kommissionen gældende, at der hverken er fastsat eller anvendt et korrekt retligt kriterium i den appellerede dom, nemlig om Kommissionen tilsidesatte en væsentlig formforskrift. I øvrigt kunne der ikke træffes lovlig afgørelse vedrørende disse spørgsmål i den appellerede dom, da Scotts påstande ikke omfattede sådanne annullationsgrunde. Under alle omstændigheder er der ikke efter Kommissionens opfattelse sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter. Der er ikke fastsat sådanne formforskrifter i procedureforordningen, og der var ikke grundlag i den appellerede dom for at »indrømme« sådanne rettigheder eller pålægge sådanne forpligtelser på grundlag af de fejlagtige betragtninger, som er antaget i den appellerede dom.

Endelig forelå der ingen tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter hvad angår følgende omstændigheder:

Scotts supplerende bemærkninger, som var blevet udelukket, blev på ny fremsat den 21. februar 2000 af Frankrig, vedlagt sagsakterne og vurderet i den omtvistede beslutning.

Under hensyn til de fire begæringer om oplysninger og påbud om oplysninger var Kommissionen ikke forpligtet til at give Frankrig yderligere mulighed for at fremlægge de påberåbte vurderinger.

Scott havde rig lejlighed til at fremsætte bemærkninger og deltog navnlig i besvarelsen af påbuddet om oplysning.

Både Frankrig og Scott havde rig lejlighed til at fremlægge en vurdering på datoen for støttens tildeling, men undlod dette.

Det femte til ottende anbringende omfatter hvad Kommissionen for nemheds skyld har betegnet som »indledende spørgsmål« og vedrører følgende retlige fejl i den appellerede dom: Den omstændighed, at Scotts påstande ikke omfatter nogen annullationsgrund hvad angår de påberåbte vurderinger, det af Retten anvendte kriterium for retlig kontrol (det angives, at Kommissionen ikke har nogen skønsmargin), den omstændighed, at den appellerede dom snarere er baseret på spekulationer end på bevis, og endelig den omstændighed, at der gælder omvendt bevisbyrde i administrative procedurer vedrørende statsstøtte og i sager ved Retten.

Det niende og tiende anbringende vedrører materielle retlige fejl med hensyn til fabrikken.

Det niende anbringende vedrører metoden for vurdering af beløb, der er ydet i statsstøtte ved overførsler af naturalier. I modsætning til, hvad der er antaget i den appellerede dom, kan Kommissionen lovligt anvende omkostninger som ækvivalens for værdien, når der ikke på tidspunktet for støttens tildeling er foretaget nogen vurdering eller afholdt offentligt udbud. Dette var navnlig berettiget i den foreliggende sag, da fabrikken var tilpasset Scotts krav. De betragtninger, der er angivet i den appellerede dom vedrørende den hævdede salgspris 11 år efter støttetildelingen, skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl og er i hvert fald materielt fejlagtige.

Det tiende anbringende vedrører de fejl, som Kommissionen hævdes at have begået ved anvendelsen af den omkostningsbaserede metode. Konstateringerne i den appellerede dom skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl. Kommissionens forsigtige skøn over omkostningerne kunne ikke være lavere, hvorfor der ikke er grundlag for at annullere den anfægtede beslutning med den begrundelse, at statsstøtten kunne have været større.

Det ellefte til trettede anbringende vedrører materielle retlige fejl hvad angår grunden.

Det ellefte anbringende vedrører den appellerede doms underkendelse af de forsigtige vurderinger i referatet af kommunalbestyrelsesmødet den 27. maj 1994 i Orléans, der betegnes som »en meget kort sammenfatning uden detaljeret forklaring«.

Det tolvte anbringende vedrører metoden for vurdering af beløb, der er ydet i statsstøtte ved overførsler af naturalier og svarer til det niende anbringende. Kommissionen kan lovligt anvende omkostninger som ækvivalens, når der ikke på tidspunktet for støttens tildeling er foretaget nogen vurdering eller afholdt offentligt udbud. Dette var navnlig berettiget i den foreliggende sag, da opkøbet af den tredje grund var tilpasset Scotts krav. De betragtninger, der er angivet i den appellerede dom vedrørende den hævdede skattekontrol, skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl og er i hvert fald materielt fejlagtige.

Det trettede anbringende vedrører de fejl, som Kommissionen angives at have begået ved anvendelsen af den omkostningsbaserede metode. De konstateringer, som er foretaget i den appellerede dom, skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl. Kommissionen anvendte den lavest mulige værdi for grunden, som blev angivet af såvel Frankrig som Scott. Kommissionen har herved baseret sig på følgende faktiske omstændigheder og beviser: dokumentet, som indeholdt det fremsatte tilbud, de vurderinger, som blev foretaget af Galtier og af Commissaire aux Apports, referatet af kommunalbestyrelsesmødet den 27. maj 1994 i Orléans og den gennemsnitlige pris ved købet af de tre grunde. Der er ikke grundlag for at annullere den omtvistede beslutning med den begrundelse, at statsstøtten kunne have været større.

Det fjortende anbringende vedrører påbuddet om oplysninger, navnlig vedrørende grunden, den omkostningsbaserede metode for vurderingen af det beløb, der er ydet i statsstøtte, og købene af de tre grunde. Dette er et processuelt spørgsmål, men behandles til sidst, fordi det har sammenhæng med det trettede anbringende.

Med det femtende anbringende har Kommissionen nedlagt påstand om ophævelse af den appellerede dom, fordi Retten klart har gengivet de for den fremlagte beviser urigtigt, og navnlig fordi Retten har erstattet vurderingen i den anfægtede beslutning med sin egen vurdering.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Regeringsrätten (Sverige) den 15. juni 2007 — Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet mod Skatteverket

(Sag C-291/07)

(2007/C 183/46)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Regeringsrätten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet

Sagsøgt: Skatteverket

Præjudicielle spørgsmål

Skal sjette momsdirektivs ⁽¹⁾ artikel 9, stk. 2, litra e), og artikel 21, stk. 1, litra b), samt artikel 56, stk. 1, litra c), og artikel 196 i Rådets direktiv om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽²⁾ fortolkes således, at den, der køber konsulentbistand fra en afgiftspligtig person i et andet EU-land, og som både driver økonomisk virksomhed og virksomhed, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, ved anvendelsen af disse artikler skal anses for en afgiftspligtig person, uanset at købet kun sker for sidstnævnte virksomhed?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 18. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-293/07)

(2007/C 183/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og D. Recchia)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 4, stk. 4, første led, som ændret ved artikel 6, stk. 2-4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har vedtaget alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre og iværksætte en sammenhængende, særlig og fuldstændig retlig ordning til sikring af en bæredygtig forvaltning og en effektiv beskyttelse af områder, der er udpeget som særligt beskyttede, henset til formålet med direktivets bestemmelser.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør på grundlag af en lang række klager, forespørgsler i Europa-Parlamentet og andragender gældende, at Den Helleniske Republik ikke forskriftsmæssigt anvender de bestemmelser i direktiv 79/409/EØF, hvori det er fastsat, at der skal vedtages beskyttelsesforanstaltninger og foranstaltninger med henblik på at undgå forurening eller forringelse af de vilde fugles levesteder.

Ifølge Kommissionen består tilsidesættelsen ikke blot i den manglende beskyttelse af de særligt beskyttede områder (SBO'er), men ligeledes i den omstændighed, at der forefindes aktiviteter, der kan skade SBO'ernes integritet, og som kan have alvorlige negative indvirkninger på formålet med beskyttelse af SBO'erne og af de arter, for hvilke disse områder er blevet udpeget.

De græske myndigheders påstand, hvorefter den gældende lovgivning på tilfredsstillende måde sikrer beskyttelsen af alle vilde fuglearter og deres forskellige levesteder, tilbagevises af Kommissionen med det argument, at den nævnte lovgivning ikke udgør en specialiseret og effektiv ramme for beskyttelsen af samtlige SBO'er.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-61/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/48)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 21. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Tjekkiet

(Sag C-140/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/49)

Processprog: tjekkisk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-297/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/50)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-322/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/51)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 16.9.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-394/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/54)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-356/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/52)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. april 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland

(Sag C-397/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/55)

Processprog: estisk

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 11. maj 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-358/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/53)

Processprog: græsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 14.10.2006.

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 281 af 18.11.2006.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. juni 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Polske Republik**

(Sag C-422/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/56)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. maj 2007
— Akzo Nobel NV mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber**

(Sag C-509/06 P) ⁽¹⁾

(2007/C 183/58)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. maj 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Helleniske Republik**

(Sag C-490/06) ⁽¹⁾

(2007/C 183/57)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. april
2007 — 01081 Telecom AG mod Forbundsrepublikken
Tyskland, procesdeltager: E-Plus Mobilfunk GmbH &
Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundes-
verwaltungsgericht — Tyskland)**

(Sag C-15/07) ⁽¹⁾

(2007/C 183/59)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 24.3.2007.

RETTEEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. juni 2007 —
Tirrenia di Navigazione m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-246/99) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — søtransport — beslutning om at indlede den i
artikel 88, stk. 2, EF fastsatte procedure — ny støtte — ekssi-
sterende støtte)

(2007/C 183/60)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Tirrenia di Navigazione SpA, tidligere Tirrenia di Navi-
gazione SpA og Adriatica di Navigazione SpA (Napoli, Italien),
Caremar SpA (Napoli), Toremar SpA (Livorno, Italien), Siremar
SpA (Palermo, Italien) og Saremar SpA (Cagliari, Italien) (først
ved advocats A. Tizzano og G. Roberti, dernæst ved advocats G.
Roberti, A. Franchi og G. Bellitti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D.
Triantafyllou, V. Di Bucci og E. De Persio, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Navigazione Libera del Golfo
SpA (Napoli) (ved advocats S. Ravenna og A. Abate), Aliscafi
Società Navigazione Alta Velocità SpA (Aliscafi SNAV) (Messina,
Italien) (ved advocats B. Castaldo og C. Forte), Traghetti Pozzuoli
Srl (Napoli), Alilauro SpA (Napoli) og Linee Lauro Srl (Pozzuoli,
Italien) (ved advokat E. Amato)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af
6. august 1999 om at indlede en procedure i henhold til
artikel 88, stk. 2, EF om statsstøtte ydet af Italien til virksomhe-
derne i koncernen Tirrenia di Navigazione (EFT 1999 C 306,
s. 2).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissio-
nens samt intervenienterne Navigazione Libera del Golfo SpA's,
Linee Lauro Srl's, Traghetti Pozzuoli Srl's og Alilauro SpA's
omkostninger.
- 3) Intervenienten Aliscafi Società Navigazione Alta Velocità (Aliscafi
SNAV) SpA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 22.1.2000.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. juni 2007 —
Nuova Gela Sviluppo mod Kommissionen

(Sag T-65/04) ⁽¹⁾

(EFRU — afslutning af et fællesskabsstøtteprogram — annul-
lationssøgsmål — erstatningssøgsmål — voldgiftsbestem-
melse)

(2007/C 183/61)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Nuova Gela Sviluppo Soc. Cons. pa, tidligere Gela
Sviluppo Soc. Cons. pa (Gela, Italien) (ved advokat P. Menchetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L.
Flynn og M. Velardo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A.
Dal Ferro)

Sagens genstand

Principalt, påstand om annullation af den afgørelse, der er inde-
holdt i Kommissionens skrivelse af 16. december 2003 vedrø-
rende afslutning af EFRU-støtteprogram nr. 98.05.26.001,
annullation af Kommissionens beslutninger om at nedsætte
støtten, om at afbryde støtteudbetalingen og om at kræve
det resterende støttebeløb tilbagebetalt, samt annullation af
punkt 6.2. i Kommissionens beslutning SEK(1999) 1316 af 9.
september 1999 om vejledning om afslutningserklæringer hvad
angår afslutning af programmer for perioden 1994-1999, subsi-
diært påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt
samt en påstand om gennemførelse af den overenskomst, der
den 13. september 1999 blev indgået mellem sagsøgeren og
Kommissionen.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Nuova Gela Sviluppo betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. juni 2007 — Asturias Cuerno mod Kommissionen

(Sag T-473/04) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til statuten — tjeneste udført for en international organisation — bosættelsespenge — dagpenge)

(2007/C 183/62)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Cristina Asturias Cuerno (Bruxelles, Belgien) (ved advokats R. García-Gallardo Gil-Fournier og A. Sayagués Torres)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall, som befuldmægtiget, bistået af advokats J. Rivas Andrés, J. Gutiérrez Gisbert og M. Canal Fontcuberta)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 25. august 2004, hvorved sagsøgerens klage af 27. april 2004 blev afslået, og hun fik afslag på udlandstillæg i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber samt de øvrige hertil forbundne ydelser

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelser af henholdsvis 28. januar 2004 og 25. august 2004 annulleres.
- 2) Sagsøgeren har ret til udlandstillæg i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber samt til bosættelsespenge som omhandlet i artikel 5 i nævnte bilag.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 19.2.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. juni 2007 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-182/06) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — nationale undtagelsesbestemmelser — Kommissionens afslag på et udkast til dekret, der foregriber sænkningen af Fællesskabernes grænseværdi for partikelemission fra nye dieseldrevne køretøjer — forpligtelse til at udvise omhu og begrundelsespligt — specificiteten af den anmeldende medlemsstats overholdelse af fællesskabsgrænseværdierne for partikelkoncentration i luften)

(2007/C 183/63)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved H. Sevenster og M. de Grave, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia, A. Alcover San Pedro og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2006/372/EF af 3. maj 2006 om udkast til nationale bestemmelser om grænseværdier for dieseldrevne køretøjers partikelemission, som Kongeriget Nederlandene har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 5, EF (EUT L 142, s. 16)

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Kendelse afsagt af prææsidenten for Retten i Første Instans den 7. juni 2007 — IMS mod Kommissionen

(Sag T-346/06 R)

(Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — direktiv 98/37/EF — formaliteten — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)

(2007/C 183/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Industria Masetto Schio Srl (IMS) (Schio, Italien) (ved avvocati F. Colonna og T. Romolotti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Zadra og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens udtalelse K(2006) 3914 af 6. september 2006 vedrørende et af de franske myndigheder udstedt forbud mod bestemte mekaniske presser af mærket IMS.

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Kommissionens udtalelse K(2006) 3914 af 6. september 2006 vedrørende et af de franske myndigheder udstedt forbud mod bestemte mekaniske presser af mærket IMS udsættes, indtil Retten har afsagt dom i hovedsagen.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 8. maj 2007 — SC Gerovital Cosmetics mod KHIM — SC Farmec (GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan)

(Sag T-163/07)

(2007/C 183/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: SC Gerovital Cosmetics SA (Bukarest, Rumænien) (ved lawyer D Boştinşă)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Farmec SA (Cluj-Napoca, Rumænien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. februar 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 271/2006-2 — GEROVITAL H3 annulleres
- Annullationsafdelingens afgørelse af 23. december 2005, i forbindelse med en begæring om, at Harmoniseringskontorets referencenummer 872C 0000986 034, EF-varemærke nr. 986034 GEROVITAL H3 erklæres ugyldigt, annulleres
- Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan« for varer og tjenesteydelser i klasse 3 og 42 — ansøgning nr. 986034

Indehaver af EF-varemærket: SC Gerovital Cosmetics SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Farmec SA

Indgiverens varemærke eller tegn: Det nationale figurmærke »Gerovital H3 PROF. DR. ANA ASLAN« for visse varer i klasse 3

Annullationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæret ugyldigt i dets helhed

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvist

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52 og artikel 53, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at det rumænske figurmærke, som sagsøgeren delvist fik overdraget — med hensyn til bestemte varer nævnt i overdragelseskontrakten — af indehaveren af de internationale og nationale varemærkeregistrieringer, er et tidligere velkendt varemærke, som har et sådant renommé i mere end en medlemsstat. Sagsøger påstår således at være berettiget til prioritet og eneret med henblik på registrering.

I modsætning til rettighederne for den anden part i annullations- og klagesagen (herefter »Farmec«) påstår sagsøgeren endvidere at have videre rettigheder over varemærket, både for så vidt angår sortimentet af kosmetiske produkter, som selskabet har ret til at fremstille, og deres sammensætning. Ud fra antagelsen om at de to selskaber har lige gode og veldefinerede rettigheder over varemærket GEROVITAL H3 Prof. Dr. A. Aslan vedrørende beskyttelsens intensitet, bør det alders/forrangs-aspekt, som Farmec henviser til, ifølge sagsøgeren ikke have nogen betydning.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at selskabets ejendomsrettigheder ville blive alvorligt påvirket, hvis det ikke kunne få internationale anerkendelse og beskyttelse af de rettigheder, der følger af overdragelseskontrakten, selv om sagsøgeren påstår at være i besiddelse af de fulde rettigheder og beskyttelse i Rumænien.

Indehaver af EF-varemærket: Frosch Touristik GmbH

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: DSR touristik GmbH

Annullationsafdelingens afgørelse: Det pågældende varemærke delvis erklæret ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Uriktig anvendelse af artikel 51, stk. 1, litra a), artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 4. juni 2007 — Frosch Touristik mod KHIM — DSR touristik (FLUGBÖRSE)

(Sag T-189/07)

(2007/C 183/66)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Frosch Touristik GmbH (München, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H. Lauf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DSR touristik GmbH

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. marts 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1084/2004-4) annulleres i sin helhed, og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret til fornyet afgørelse.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »FLUGBÖRSE« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 39 og 42 (EF-varemærke nr. 81 406).

Sag anlagt den 31. maj 2007 — Anheuser-Busch mod KHIM — Budějovický Budvar (BUDWEISER)

(Sag T-191/07)

(2007/C 183/67)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Anheuser-Busch, Inc. (St. Louis, USA) (ved advokat V. von Bomhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Budějovický Budvar, národní podnik

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. marts 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 299/2006-2) annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 20. marts 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 299/2006-2), for så vidt som den vedrører »ikke-alkoholholdige drikkevarer«.
- Harmoniseringskontoret — og den anden part i sagen ved Harmoniseringskontoret, hvis denne vil intervenere — tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Anheuser-Busch, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BUDWEISER« for varer i klasse 32 (ansøgning nr. 24 646).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Budějovický Budvar, národní podnik

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det internationale ordmærke »BUDWEISER« for varer i klasse 32, det internationale figurmærke »Budweiser Budvar« for varer i klasse 31 og 32 samt det internationale figurmærke »Budweiser Budvar« for varer i klasse 32.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen og afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af retten til kontradiktion, urigtig anvendelse af artikel 74, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ samt tilsidesættelse af samme forordnings artikel 43, stk. 2. Subsidiært tilsidesættelse af forordningens artikel 73 som følge af manglende begrundelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 6. juni 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (»222«)

(Sag T-200/07)

(2007/C 183/68)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza »Technopol« sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ved radca prawny D. Rzążewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 22. marts 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked

(Varemærker og Design) (sag R 1276/2006-4) annulleres i sin helhed.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »222« for varer i klasse 16.

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Ansøgningen afslås.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvises.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾, da tegnet »222« ifølge sagsøgeren hverken er beskrivende eller uden særpræg for de pågældende varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993, EFT L 11, s. 1.

Sag anlagt den 6. juni 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (»333«)

(Sag T-201/07)

(2007/C 183/69)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza »Technopol« sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ved radca prawny D. Rzążewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 22. marts 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1277/2006-4) annulleres i sin helhed.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »333« for varer i klasse 16.

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Ansøgningen afslås.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvises.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾, da tegnet »333« ifølge sagsøgeren hverken er beskrivende eller uden særpræg for de pågældende varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993, EFT L 11, s. 1.

Sag anlagt den 6. juni 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (»555«)

(Sag T-202/07)

(2007/C 183/70)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza »Technopol« sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ved radca prawny D. Rzążewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. marts 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1278/2006-4) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »555« for varer i klasse 16

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Ansøgningen afslås

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvises

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾, da tegnet

»555« ifølge sagsøgeren hverken er beskrivende eller uden særpræg for de pågældende varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993, EFT L 11, s. 1.

Sag anlagt den 7. juni 2007 — Eurallumina mod Kommissionen

(Sag T-207/07)

(2007/C 183/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italien) (ved solicitors L. Martin Alegi, R. Denton og E. Cormack)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Enten:
 - den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed, eller
 - det fastslås, at den foreliggende fritagelse, der er godkendt af Rådet ved beslutning af 2001/224/EF, er lovlig indtil den 31. december 2006, og at intet beløb, som tidligere er udbetalt af den italienske regering, skal anses som ulovlig statsstøtte, eller i det mindste ikke skal søges tilbagebetalt, eller
 - den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed, og den foreliggende fritagelse, der er godkendt af Rådet ved beslutning 2001/224/EF, erklæres lovlig indtil den 31. december 2006, og intet beløb, som tidligere er udbetalt af den italienske regering, skal anses som ulovlig statsstøtte, eller i det mindste ikke skal søges tilbagebetalt, eller
 - det fastslås, at højst 3 EUR pr. ton kan søges tilbagebetalt.
- Enten:
 - annullation af artiklerne 1, 4, 5 og 6 i den anfægtede beslutning for så vidt som de finder anvendelse for Eurallumina, eller
 - det fastslås, at den foreliggende fritagelse, der er godkendt af Rådet ved beslutning 2001/224/EF, er lovlig indtil den 31. december 2006, og at et intet beløb, som tidligere er udbetalt af den italienske regering, skal anses som ulovlig statsstøtte, eller skal i det mindste ikke søges tilbagebetalt, eller

- annullation af artiklerne 1, 4, 5 og 6 i den anfægtede beslutning for så vidt som de finder anvendelse for Eurallumina, og den foreliggende fritagelse, der er godkendt af Rådet ved beslutning 2001/224/EF, erklæres lovlig indtil den 31. december 2006, og intet beløb, som tidligere er udbetalt af den italienske regering, skal anses som ulovlig statsstøtte, eller skal i det mindste ikke søges tilbagebetalt, eller
- det fastslås, at højst 3 EUR pr. ton kan søges tilbagebetalt.
- Subsidiært andres artikel 5 og 6 i den anfægtede beslutning for så vidt som de finder anvendelse for Eurallumina således, at intet beløb, som tidligere er udbetalt af den italienske regering efter den foreliggende fritagelse gældende indtil den 31. december 2006, skal søges tilbagebetalt, og
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Endelig anfører sagsøgeren, at Kommissionen har tilsidesat principperne om den berettigede forventning, retssikkerhed, gyldighedsformodningen, *lex specialis*, effektiv virkning og god administration ved at fastslå, at anvendelsen punktafgiftsfritagelsen for mineralolie, der anvendes som brændsel ved produktionen af aluminiumoxid, bl.a. på Sardinien, fra den 1. januar 2004 var en tilbagebetalingspligtig statsstøtte, da sagsøgeren med rette kunne forvente, at fritagelsen, godkendt ved Rådets beslutning 2001/224/EF, indtil den 31. december 2006 var en retlig gyldig fællesskabsakt, og at enhver foranstaltning iværksat af de italienske myndigheder og sagsøgeren med henblik på at gennemføre og støtte sig på denne beslutning ikke ville føre til et ulovligt resultat.

(¹) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).

(²) Rådets beslutning 2001/224/EF af 12.3.2001 om punktafgiftsned-sættelser og -fritagelser for visse mineralolier, når disse anvendes til særlige formål (EFT L 84, s. 23).

(³) EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT 2001 C 37, s. 3), særligt paragraf 51, stk. 1, litra a) og b).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 286 endelig udg. af 7. februar 2007, hvorved Kommissionen konstaterede, at den punktafgiftsfritagelse, som er indført af henholdsvis Den Franske Republik, Irland og Den Italienske Republik vedrørende tung brændselsolie, der anvendes i aluminiumsproduktionen, fra den 1. januar 2004 udgjorde statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, EF, og at visse dele af denne støtte var uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har til støtte for påstanden gjort gældende, at den fortsatte fritagelse for punktafgift for mineralolie, der anvendes som brændsel ved produktionen af aluminiumoxid på Sardinien, heller ikke efter ikrafttrædelsen af Rådets direktiv 2003/96/EF (¹) den 1. januar 2004, udgør statsstøtte, da det i direktivets artikel 18, stk. 1, og bilag II udtrykkeligt er anført, at denne fritagelse, der blev godkendt ved Rådets beslutning 2001/224/EF (²), fortsætter indtil den 31. december 2006. Ifølge sagsøgeren bekræfter direktiv 2003/96/EF udtrykkeligt gyldigheden af de særlige punktafgiftsfritagelser bevilget til sagsøgeren indtil den 31. december 2006.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at uanset om fritagelsen, godkendt ved Rådets beslutning 2001/224/EF, umiddelbart fremstår som en selektiv foranstaltning, er den berettiget under henvisning til »den overordnede karakter og logik« i både fællesskabsreglerne og det italienske afgiftssystem, og er derfor ikke statsstøtte.

Endvidere anfører sagsøgeren, at uanset om fritagelsen, godkendt ved Rådets beslutning 2001/224/EF, må anses som statsstøtte, opfylder den betingelserne for undtagelse fra forbudet mod statsstøtte i artikel 87, stk. 1, EF i henhold til reglerne om støtte til miljøbeskyttelse (³).

Sag anlagt den 5. juni 2007 — BOT Elektrownia Bełchatów m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-208/07)

(2007/C 183/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: BOT Elektrownia Bełchatów SA (Rogowiec, Polen), BOT Elektrownia Turów SA (Bogatynia, Polen), BOT Elektrownia Opole SA (Brzezcie, Polen), Elektrownia »Kozienice« SA (Świerze Górne, Polen), Elektrownia Połaniec SA — Grupa Electrabel Polska (Połaniec, Polen), Elektrownia »Rybnik« SA (Rybnik, Polen), Elektrownia Skawina SA (Skawina, Polen), Elektrownia »Stalowa Wola« SA (Stalowa Wola, Polen), Południowy Koncern Energetyczny SA (Katowice, Polen), Zespół Elektrowni Dolna Odra SA (Nowe Czarnowo, Polen), Zespół Elektrowni Ostrołęka SA (Ostrołęka, Polen) og Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin SA (Konin, Polen) (ved lawyers B. Krużewski, M. Ciemiński, J. Młot-Schönthaler, N. Dodoo og S. Boullart)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Beslutningen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 26. marts 2007 vedrørende den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter for perioden 2008-2012, som Polen har fremlagt i henhold til direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstand gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved at vedtage en beslutning, der bl.a. indebærer en væsentlig reduktion af den samlede mængde af CO₂-emissionskvoter, som anlæggene omfattet af direktiv 2003/87/EF kan udlede.

Sagsøgerne har i den forbindelse anført, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter i direktiv 2003/87/EF, idet den i) ulovligt har truffet den anfægtede beslutning efter udløbet af den i direktivets artikel 9, stk. 3, fastsatte frist og ii) ulovligt har begrænset sagsøgernes ret til at blive hørt inden Polens vedtagelse af en endelig national plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter for perioden 2008-2012.

Sagsøgerne hævder endvidere, at Kommissionen har misbragt de beføjelser, der er tillagt den i henhold til direktiv 2003/87/EF, idet den i) har fastsat en for lav BNP-vækst for Polen og en for streng emissionsreduktion, der har resulteret i tildelingen af en undervurderet samlet emissionskvote for Polen, og ii) fordrejet direktivets reelle formål som et omkostningseffektivt instrument til opfyldelse af drivhusgasemissionsforpligtelserne for parterne til Kyoto-protokollen ved at reducere det nationale emissionsniveau for 2008-2012 til langt under, hvad Polen behøvede for at opfylde sit Kyoto-mål.

Endelig har Kommissionen ifølge sagsøgerne tilsidesat princippet om berettigede forventninger, proportionalitetsprincippet, princippet om ligebehandling og pligten til interinstitutionelt samarbejde såvel som sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003 L 275, s. 32).

Sag anlagt den 12. juni 2007 — Gaedertz mod KHIM — Living Byte Software (GlobalRemote)

(Sag T-209/07)

(2007/C 183/73)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Johann-Christoph Gaedertz (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwalt E.M. Gerstenberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Living Byte Software GmbH

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. april 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 272/2005-4) annulleres.
- EF-varemærke nr. 1 466 499 »GlobalRemote« erklæres for ugyldigt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »GlobalRemote« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42 (EF-varemærke nr. 1 466 499).

Indehaver af EF-varemærket: Living Byte Software GmbH.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Johann-Christoph Gaedertz.

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om ugyldighed.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Navnlig tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, da det EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt, mangler det fornødne særpræg og er rent beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Sag anlagt den 11. juni 2007 — RSA Security Ireland mod Kommissionen

(Sag T-210/07)

(2007/C 183/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: RSA Security Ireland (Shannon, Irland) (ved solicitor S. Daly og barrister B. Conway)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning, således som den blev meddelt sagsøgeren af Revenue Commissioners den 30. marts 2007, annulleres, for så vidt som den ikke tariferer sagsøgerens produkt i den kombinerede nomenklatur under henvisning til dets objektive kendetegn og egenskaber.
- Det fastslås, at tarifieringen af produktet skal bestemmes ud fra dets væsentlige kendetegn, nemlig som en automatisk databehandlingsmaskine, og at det derfor skal tariferes i position 8471 i den kombinerede nomenklatur.
- Det fastslås subsidiært, at produktet skal tariferes under henvisning til dets væsentlige kendetegn som en regnemaskine eller regnemekanisme i henhold til i position 8470 i den kombinerede nomenklatur.
- Det fastslås i henhold til de anerkendte fællesskabsretlige principper om tarifiering af varer, at produktet ikke udviser de væsentlige kendetegn ved en sikkerhedsanordning, der giver adgang til data, uanset om disse er lagret på en automatisk databehandlingsmaskine eller ej.
- Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale sagsøgeren den told, som sagsøgeren har betalt for indførslen af produktet til Fællesskabet, efter Kommissionens beslutning trådte i kraft, med renter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som Revenue Commissioners meddelte sagsøgeren ved e-mail af 30. marts 2007, som svar på en anmodning om en bindende tarifieringsoplysning indgivet af sagsøgeren for en sikkerhedsanordning, der kan forbindes med en automatisk databehandlingsmaskine, betegnet som »SID 800 Product«.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at beslutningen i den form, hvori den først blev meddelt Revenue Commissioners, og dernæst sagsøgeren, ikke tariferede sagsøgerens produkt under henvisning til dets objektive kendetegn og egenskaber og fastsatte tarifieringen på en måde, der må anses for en grundlæggende retlig fejl.

Sagsøgeren gør derudover gældende, at den rette tarifiering af produktet på grundlag af dets væsentlige kendetegn er tarifiering som en enhed af en automatisk databehandlingsmaskine som omhandlet i position 8471 i den kombinerede nomenklatur ⁽¹⁾, eftersom produktet opfylder kravene i bestemmelse 5 B til KN's position 8471, eller idet produktet i sig selv er en automatisk databehandlingsmaskine.

Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at den rette tarifiering af produktet på grundlag af dets væsentlige kendetegn er tarifiering som regnemaskine eller regnemekanisme i henhold til position 8470 i den kombinerede nomenklatur.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen i forbindelse med behandlingen af sagsøgers anmodning om en bindende tarifieringsoplysning for produktet under henvisning til dets kendetegn som en enhed af en automatisk databehandlingsmaskine har handlet på en sådan måde, at der foreligger tilside-sættelse af retten til kontradiktion og magtfordrejning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1).

Sag anlagt den 13. juni 2007 — AWWW mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

(Sag T-211/07)

(2007/C 183/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AWWW GmbH ArbeitsWelt — Working World (Göttingen, Tyskland) (ved lawyers B. Schreier, M. Kappuhne)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

Sagsøgerens påstande

— Annullation af udbudsprocedure: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårenes begrænsede udbud i henhold til hasteprocedure nr. 2007/S 13-014125 offentliggjort i EUT S 13 af 19. januar 2007 om information om og analyse af kvalitet af arbejds- og beskæftigelsesforhold, arbejdsmarkedsrelationer og -omstrukturering i Europa.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør gældende, at sagsøgtes fremgangsmåde ved gennemførelsen af den ovennævnte udbudsprocedure ikke var rimelig.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at der ikke er givet tilstrækkelig begrundelse for ikke at acceptere selskabets tilbud. Nærmere hævdes det, at det uddrag af evalueringsskemaet, der blev fremsendt til sagsøgeren, ikke indeholdt tilstrækkelig forklaring på, hvorfor kontrakten blev tildelt en anden tilbudsgiver.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårenes skrivelse af 15. maj 2007 indeholder formmangler, idet det hævdes, at evalueringsrapportens bilag B ikke var underskrevet af personer, der var betroet opgaven med at foretage bedømmelse af udbuddet.

Sag anlagt den 15. juni 2007 — Harman International Industries mod KHIM — Becker (Barbara Becker)

(Sag T-212/07)

(2007/C 183/76)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Harman International Industries, Inc. (Northridge, USA) (ved barrister M. Vanhegan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Barbara Becker (Miami, USA)

Sagsøgerens påstande

— Punkt 1 i afgørelsen truffet af Første Appelkammer den 7. marts 2007 (sag R 502/2006-1), hvorved Indsigelsesafde-

lingens afgørelse af 15. februar 2005 blev ophævet, annulleres.

— EF-varemærkansøgning nr. 2939072 afvises i sin helhed.

— Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Barbara Becker

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »Barbara Becker« for varer i klasse 9 — ansøgning nr. 2939072

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Harman International Industries, Inc

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærkerne »BECKER« og »BECKER ONLINE PRO« for varer i klasse 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 40/94 (herefter »varemærkeforordningen«).

Sagsøgeren har påstået, at appelkammeret begik en fejl i anvendelsen af varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), idet det var af den opfattelse, at der ikke var nogen begrebsmæssig lighed mellem sagsøgerens varemærke »BECKER« og tegnet ansøgt af »Barbara Becker«, og derfor ikke var risiko for forveksling. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at appelkammeret begik en retlig fejl ved anvendelsen af varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5, idet det var af den opfattelse, at der ikke var nogen sammenhæng mellem tegnet ansøgt af »Barbara Becker« og EF-varemærket som sådan.

Sag anlagt den 22. juni 2007 — Donnici mod Parlamentet

(Sag T-215/07)

(2007/C 183/77)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Beniamino Donnici (ved avvocati M. Sanino, G. Roberti, I. Perego og P. Salvatore)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 24. maj 2007 om en prøvelse af sagsøgerens medlemskab af Europa-Parlamentet annulleres.
- Artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets forretningsorden erklæres ugyldig i henhold til artikel 241 EF.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den anfægtede afgørelse er det bestemt, at Beniamino Donnicis medlemskab af Europa-Parlamentet er ugyldigt, hvis valg er blevet meddelt af den kompetente nationale myndighed, og gyldigheden af Achille Occhetos mandat bekræftes.

Det fremhæves i denne forbindelse, at Consiglio di Stato (den italienske forfatningsdomstol) ved endelig og retskraftig dom har annulleret Europa-Parlamentets udnævnelse af Achille Occhetto.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

- Europa-Parlamentet havde ikke beføjelse til at tage stilling til gyldigheden af Beniamino Donnicis medlemskab af Europa-Parlamentet
- Europa-Parlamentet har tilsidesat artikel 12 i reglerne fra 1976 om valg til Europa-Parlamentet, idet denne bestemmelse ikke på nogen måde giver Parlamentet adgang til at anfægte afgørelser fra de kompetente nationale myndigheder inden for deres enekompetence.
- Europa-Parlamentet fejlagtigt anvendt forretningsordenens artikel 3, stk. 5, hvilken bestemmelsen sagsøgeren desuden gør gældende er ugyldig/ulovlig, for så vidt som den er i modstrid med reglerne fra 1976. Forretningsordenen kan ikke i sin egenskab af afledt ret i sig selv tillægge Europa-Parlamentet beføjelser, der ikke er fastsat i reglerne fra 1976.
- Europa-parlamentet har fejlagtigt antaget, at det har kompetence til at fastslå, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 6 i reglerne fra 1976 og har ligeledes tilsidesat princippet om afgørelses retskraft, idet den har »undladt at anvende« endelige domme, der er blevet afsagt af de nationale retter om spørgsmålet.
- Europa-Parlamentet har ikke begrundet den anfægtede afgørelse forskriftsmæssigt og navnlig ikke redegjort for grunden til, at det har valgt ikke at følge indstillingen fra sin juridiske tjeneste.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. maj 2007 — Neue Erba Lautex mod Kommissionen**(Sag T-181/02) ⁽¹⁾**

(2007/C 183/78)

Processprog: tysk

Formanden for Første Udvidede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 24.8.2002.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 2007 — Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen**(Sag T-378/02) ⁽¹⁾**

(2007/C 183/79)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 8.3.2003.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. juni 2007 — Kommissionen mod TH Parkner**(Sag T-266/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 183/80)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. juni 2007
— da Silva mod Kommissionen

(Sag F-21/06) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — indplacering i lønklasse — stilling som direktør offentliggjort før den 1. maj 2004 — ændring af vedtægten — artikel 2 og artikel 5, stk. 5, i vedtægtens bilag XIII — indplacering i lønklasse under anvendelse af nye bestemmelser, der er mindre gunstige — princippet om retten til karriere)

(2007/C 183/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Joao da Silva (Bruxelles, Belgien) (ved advocats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall, H. Kraemer og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Arpio Santacruz og I. Sulce, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 18. maj 2005, hvorved sagsøgeren udnævnes til direktør, for så vidt som hans indplacering herved fastsættes til lønklasse A*14 i stedet for lønklasse A2, der var anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven, der blev offentliggjort i 2003, dels om genindplacering i lønklasse A*15 (tidligere A2), samt om genoprettelse af sagsøgerens karriere med tilbagevirkende kraft.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 18. maj 2005, for så vidt som Joao da Silva som direktør herved indplaceres i lønklasse A*14, løntrin 2, annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler Joao da Silvas sagsomkostninger samt sine egne sagsomkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006, s. 31.

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 28. juni 2007
— Bianchi mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF)

(Sag F-38/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — kontrakt på bestemt tid — manglende forlængelse — utilstrækkelig faglig indsats — begrundelsespligt — åbenbart fejlskøn)

(2007/C 183/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Irène Bianchi (Torino, Italien) (ved avocat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF) (ved M. Dunbar, bistået af avocat G. Vandersanden)

Sagens genstand

Dels annullation af direktøren for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 17.6.2006, s. 37.

EU-Personalerettens dom af 19. juni 2007 — Davis m.fl. mod Rådet

(Sag F-54/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pension — justeringskoefficienter — pensionering efter ikrafttrædelsen af vedtægten i den udgave, der finder anvendelse efter den 1. maj 2004 — anvendelse af justeringskoefficienter, der er beregnet som et gennemsnit af leveomkostningerne i pensionisternes bopælsland — overgangsordning — afskaffelse af de justeringskoefficienter for pensionsrettigheder, der er erhvervet efter ikrafttrædelsen af vedtægten i den udgave, der finder anvendelse efter den 1. maj 2004)

(2007/C 183/83)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: John Davis (Bolton, Det Forenede Kongerige) og tre andre (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Arpio Santacruz og I. Sulce, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulatio af Rådets afgørelser om fastsættelse af sagsøgernes pensionsrettigheder, for så vidt som der er ikke anvendes en justeringskoefficient på den del af deres pensionsrettigheder, der er erhvervet efter den 30. april 2004, og for så vidt som den justeringskoefficient, der anvendes på den del af deres pensionsrettigheder, der er erhvervet før den 30. april 2004, er forskellig fra den justeringskoefficient, der anvendes på lønnen for de tjenestemænd, der er i aktiv tjeneste i Det Forenede Kongerige eller i Danmark

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 154 af 1.7.2006, s. 28.

Sag anlagt den 16. maj 2007 — Wolfgang A. Mandt mod Europa-Parlamentet

(Sag F-45/07)

(2007/C 183/84)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wolfgang A. Mandt (Kreuztal, Tyskland) (ved Rechtsanwältin B. Kolb)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 8. februar 2007 om at nedsætte sagsøgerens efterladtepension med 50 % annulleres
- Europa-Parlamentet tilpligtes med tilbagevirkende kraft fra 1. april 2006 og fremover at betale sagsøgeren yderligere 50 % mere om måneden i efterladtepension for hans afdøde kone Gisela Neumann.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentet har nedsat sagsøgerens efterladtepension i dennes egenskab af enkemand efter Gisela Neumann med 50 %, idet Parlamentet ikke anerkender den retskraftige, belgiske skilsmisdom, som hans afdøde hustru opnåede over sin første ægtemand i 1995.

Søgsålet er anlagt til prøvelse af dels afgørelsen om ikke at anerkende denne dom, dels af Rådets forordning nr. 2201/2203 (EF) af 24. november 2003. Sagsøgeren har anført, at han er den eneste efterlevende ægtefælle, da ægteskabet mellem ham og den afdøde gyldigt blev indgået (artikel 18 i vedtægtens bilag VIII).

Sag anlagt den 30. maj 2007 — Tiralongo mod Kommissionen

(Sag F-55/07)

(2007/C 183/85)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Giuseppe Tiralongo (Ladispoli, Italien) (ved avvocati F. Sciaudone, R. Sciaudone og S. Frazzani)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at fremlægge oplysninger og dokumenter vedrørende indgåelse og de efterfølgende forlængelser af kontrakten mellem Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (herefter »OLAF«) og fru X samt at tillade, at sidstnævnte indkaldes som vidne.

- Der træffes enhver bestemmelse om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller bevisoptagelse, som er nødvendig for at bedømme den af Kommissionen foretagne tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 460 000 EUR eller et sådant beløb, som Retten finder passende, for det økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 100 000 EUR eller et sådant beløb, som Retten finder passende, for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der indtil den 30. april 2005 var midlertidigt ansat ved OLAF, har nedlagt påstand om erstatning for det tab, han har lidt som følge af, at Kommissionen i forbindelse med hans kontraktforlængelse har begået en række ulovlige handlinger. Den ulovlige adfærd omfatter navnlig: i) tilsidesættelse af gældende bestemmelser og relevante retspraksis på området for offentlig tjeneste, ii) tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, iii) tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 11. juni 2007 — Gerochristos mod Parlamentet

(Sag F-56/07)

(2007/C 183/86)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ioannis Gerochristos (Bruxelles, Belgien) (ved advokat E. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Parlamentets afgørelse af 26. september 2006 om udnævnelse af sagsøgeren til tjenestemand på prøve i ansættelsesgruppen for fuldmægtige med indplacering i lønklasse AD6, løntrin 3, annulleres.
- Parlamentets efterfølgende afgørelse om at indeholde et beløb på 994,95 EUR i sagsøgerens grundløn annulleres, og

beløbet tilbagebetales snarest muligt efter annullation af ovennævnte afgørelse.

- Parlamentet tilpligtes at betale 25 000 EUR i erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk tab og forringede karrieremuligheder for sagsøgeren, idet der tages forbehold for en forhøjelse og/eller nedsættelse af beløbet under sagen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der bestod den generelle udvælgelsesprøve EPSO A/18/0⁽¹⁾, hvis meddelelse blev offentliggjort før ikrafttræden af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne⁽²⁾, var på tidspunktet for hans ansættelse som tjenestemand i lønklasse AD6 midlertidigt ansat i lønklasse AST8.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren for det første anført, at der foreligger en tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«), for så vidt som administrationen aldrig har givet ham en forklaring på, hvorfor han blev indplaceret i lønklasse AD6, og hvorfor man besluttede at indeholde 994,95 EUR i hans grundløn.

For det andet har sagsøgeren anført, dels at der foreligger en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 31, af artikel 2 og 8, i bilag XIII til vedtægten, af bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøve, og har dels nedlagt påstand om, at artikel 13, stk. 1, i bilag XIII til vedtægten er ulovlig.

For det tredje har sagsøgeren anført, at administrationen har tilsidesat princippet om ligebehandling og forbuddet mod forskelsbehandling, navnlig for så vidt som han stilles ringere end midlertidigt ansatte og tjenestemænd, der har opnået en højere indplacering i henhold til artikel 5, stk. 2 og 4, i bilag XIII til vedtægten eller i henhold til visse bestemmelser, der er vedtaget af Europa-Parlamentets Præsidium den 13. februar 2006.

For det fjerde har sagsøgeren anført, at der foreligger en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om god forvaltningsskik samt af omsorgsforpligtelsen.

Endelig har sagsøgeren anført, at administrationen har tilsidesat vedtægtens artikel 85 ved at indeholde ovennævnte beløb i hans grundløn.

⁽¹⁾ EUT C 96 A af 21.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1.

Sag anlagt den 5. juni 2007 — Wiedmann mod Parlamentet**(Sag F-57/07)**

(2007/C 183/87)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Thomas Wiedmann (Bruxelles, Belgien) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 26. juni 2006 om at udnævne sagsøgeren til tjenestemand i De Europæiske Fællesskaber, for så vidt som sagsøgerens indplacering herved fastsættes til lønklasse AD6, løntrin 1.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig anbringender, der hovedsagelig ligner dem, der er fremsat i sag F-12/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006, s. 48.